

Wyniki Standardowe 2019 uzyskane przez gospodarstwa rolne osób fizycznych uczestniczących w Polskim FADN

Część II. Analiza Wyników Standardowych

WARSZAWA 2021

Wyniki Standardowe 2019 uzyskane przez gospodarstwa rolne osób fizycznych uczestniczących w Polskim FADN

Część II. Analiza Wyników Standardowych

OPRACOWAŁ ZESPÓŁ:

mgr inż. Monika Bocian
mgr inż. Beata Malanowska

Warszawa 2021

Redakcja techniczna

Monika Furmaniak

Grażyna Nachtman

Projekt okładki

Dział Wydawnictw

ISBN 978-83-7658-852-0

Instytut Ekonomiki Rolnictwa i Gospodarki Żywnościowej

- Państwowy Instytut Badawczy

Zakład Rachunkowości Gospodarstw Rolnych

00-002 Warszawa, ul. Świętokrzyska 20

Tel.: +48 (22) 505 45 82

E-mail: portal@fadm.pl

Internet: www.fadm.pl; www.polskifadm.eu

Spis treści

Uwagi wstępne	7
1. Analiza rozkładów liczebności gospodarstw rolnych osób fizycznych w polu obserwacji Polskiego FADN	8
1.1. Pole obserwacji Polskiego FADN	8
2. Analiza Wyników Standardowych	9
2.1. Wyniki Standardowe według typów rolniczych.....	9
2.1.1. Potencjał produkcyjny gospodarstw rolnych osób fizycznych według typów rolniczych...	9
2.1.2. Wyniki działalności gospodarstw rolnych osób fizycznych według typów rolniczych.....	12
2.2. Wyniki Standardowe według klas wielkości ekonomicznej	33
2.2.1. Potencjał produkcyjny gospodarstw rolnych osób fizycznych według klas wielkości ekonomicznej.....	33
2.2.2. Wyniki działalności gospodarstw rolnych osób fizycznych według klas wielkości ekonomicznej.....	35
Wnioski	55

Spis wykresów

Wykres 1.1-1	Rozkład liczebności gospodarstw rolnych według typów rolniczych oraz klas wielkości ekonomicznej w polu obserwacji Polskiego FADN	8
Wykres 2.1-1	Zasoby ziemi w gospodarstwach rolnych z pola obserwacji Polskiego FADN według typów rolniczych	9
Wykres 2.1-2	Pogłowie zwierząt w polu obserwacji Polskiego FADN według typów rolniczych (w jednostkach przeliczeniowych LU)	10
Wykres 2.1-3	Nakłady pracy w polu obserwacji Polskiego FADN według typów rolniczych (w osobach przeliczeniowych – AWU)	11
Wykres 2.1-4	Wartość Standardowej Produkcji dla pola obserwacji Polskiego FADN według typów rolniczych	11
Wykres 2.1-5	Wielkość i struktura nakładów pracy w przeliczeniu na gospodarstwo według typów rolniczych	12
Wykres 2.1-6	Udział dodzierżawionych użytków rolnych w całkowitej powierzchni użytków rolnych gospodarstwa według typów rolniczych	13
Wykres 2.1-7	Produkcja na 1 ha użytków rolnych w gospodarstwach rolnych według typów rolniczych	14
Wykres 2.1-8	Struktura produkcji ogółem według typów rolniczych	15
Wykres 2.1-9	Udział przekazania produktów do gospodarstwa domowego oraz zużycia wewnętrznego w produkcji ogółem według typów rolniczych	16
Wykres 2.1-10	Produkcja zwierzęca na 1 LU według typów rolniczych	16
Wykres 2.1-11	Koszty produkcji na 1 ha użytków rolnych w gospodarstwach rolnych według typów rolniczych	17
Wykres 2.1-12	Struktura kosztów ogółem według typów rolniczych	18
Wykres 2.1-13	Koszt wytworzenia 1 zł produkcji ogółem według typów rolniczych	18
Wykres 2.1-14	Relacja kosztów bezpośrednich do produkcji ogółem według typów rolniczych	19
Wykres 2.1-15	Struktura kosztów bezpośrednich według typów rolniczych	20
Wykres 2.1-16	Koszty nasion, nawożenia i środków ochrony roślin na 1 ha użytków rolnych w gospodarstwach rolnych według typów rolniczych	21
Wykres 2.1-17	Koszty energii elektrycznej i paliw na 1 ha użytków rolnych w gospodarstwach rolnych według typów rolniczych	21
Wykres 2.1-18	Udział amortyzacji w wartości dodanej brutto według typów rolniczych	22
Wykres 2.1-19	Udział kosztów czynników zewnętrznych w wartości dodanej netto według typów rolniczych	23
Wykres 2.1-20	Koszty bezpośrednie produkcji roślinnej na 1 ha według typów rolniczych	23
Wykres 2.1-21	Koszty bezpośrednie produkcji zwierzęcej na 1 LU według typów rolniczych	24
Wykres 2.1-22	Wartość dodana netto na osobę pełnozatrudnioną w porównaniu z przeciętnym rocznym wynagrodzeniem netto w gospodarce narodowej według typów rolniczych	25
Wykres 2.1-23	Dochód z rodzinnego gospodarstwa rolnego na osobę pełnozatrudnioną rodziny w porównaniu z przeciętnym rocznym wynagrodzeniem netto w gospodarce narodowej według typów rolniczych	26
Wykres 2.1-24	Dopłaty do działalności operacyjnej oraz dochód z rodzinnego gospodarstwa rolnego według typów rolniczych	27
Wykres 2.1-25	Wartość dodana netto na 1 ha powierzchni użytków rolnych według typów rolniczych	28
Wykres 2.1-26	Dochód z rodzinnego gospodarstwa rolnego na 1 ha powierzchni własnych użytków rolnych według typów rolniczych	28
Wykres 2.1-27	Struktura aktywów w gospodarstwach rolnych według typów rolniczych	29
Wykres 2.1-28	Struktura aktywów trwałych w gospodarstwach rolnych według typów rolniczych	30
Wykres 2.1-29	Struktura aktywów obrotowych w gospodarstwach rolnych według typów rolniczych	30
Wykres 2.1-30	Struktura pasywów w gospodarstwach rolnych według typów rolniczych	31
Wykres 2.1-31	Relacja przepływów pieniężnych (2) do aktywów ogółem według typów rolniczych	32
Wykres 2.2-1	Zasoby ziemi w gospodarstwach rolnych z pola obserwacji Polskiego FADN według klas wielkości ekonomicznej	33
Wykres 2.2-2	Pogłowie zwierząt w polu obserwacji Polskiego FADN według klas wielkości ekonomicznej (w jednostkach przeliczeniowych LU)	34
Wykres 2.2-3	Nakłady pracy w polu obserwacji Polskiego FADN według klas wielkości ekonomicznej (w osobach przeliczeniowych AWU)	34

Wykres 2.2-4	Wartość Standardowej Produkcji dla pola obserwacji Polskiego FADN według klas wielkości ekonomicznej.....	35
Wykres 2.2-5	Wielkość i struktura nakładów pracy w przeliczeniu na gospodarstwo według klas wielkości ekonomicznej.....	36
Wykres 2.2-6	Udział dodzierżawionych użytków rolnych w całkowitej powierzchni użytków rolnych gospodarstwa według klas wielkości ekonomicznej	37
Wykres 2.2-7	Produkcja na 1 ha użytków rolnych w gospodarstwach rolnych według klas wielkości ekonomicznej.....	37
Wykres 2.2-8	Struktura produkcji ogółem według klas wielkości ekonomicznej.....	38
Wykres 2.2-9	Udział przekazania produktów do gospodarstwa domowego oraz zużycia wewnętrznego w produkcji ogółem według klas wielkości ekonomicznej.....	39
Wykres 2.2-10	Produkcja zwierzęca na 1 LU według klas wielkości ekonomicznej.....	39
Wykres 2.2-11	Koszty produkcji na 1 ha użytków rolnych w gospodarstwach rolnych według klas wielkości ekonomicznej.....	40
Wykres 2.2-12	Struktura kosztów ogółem według klas wielkości ekonomicznej.....	41
Wykres 2.2-13	Koszt wytworzenia 1 zł produkcji ogółem według klas wielkości ekonomicznej.....	41
Wykres 2.2-14	Relacja kosztów bezpośrednich do produkcji ogółem według klas wielkości ekonomicznej	42
Wykres 2.2-15	Struktura kosztów bezpośrednich według klas wielkości ekonomicznej.....	43
Wykres 2.2-16	Koszty nasion, nawożenia i środków ochrony roślin na 1 ha użytków rolnych w gospodarstwach rolnych według klas wielkości ekonomicznej.....	44
Wykres 2.2-17	Koszty energii elektrycznej i paliw na 1 ha użytków rolnych w gospodarstwach rolnych według klas wielkości ekonomicznej.....	44
Wykres 2.2-18	Udział amortyzacji w wartości dodanej brutto według klas wielkości ekonomicznej.....	45
Wykres 2.2-19	Udział kosztów czynników zewnętrznych w wartości dodanej netto według klas wielkości ekonomicznej.....	46
Wykres 2.2-20	Koszty bezpośrednie produkcji roślinnej na 1 ha według klas wielkości ekonomicznej.....	46
Wykres 2.2-21	Koszty bezpośrednie produkcji zwierzęcej na 1 LU według klas wielkości ekonomicznej	47
Wykres 2.2-22	Wartość dodana netto na osobę pełnozatrudnioną w porównaniu z przeciętnym rocznym wynagrodzeniem netto w gospodarce narodowej według klas wielkości ekonomicznej	48
Wykres 2.2-23	Dochód z rodzinnego gospodarstwa rolnego na osobę pełnozatrudnioną rodziny w porównaniu z przeciętnym rocznym wynagrodzeniem netto w gospodarce narodowej według klas wielkości ekonomicznej.....	49
Wykres 2.2-24	Dopłaty do działalności operacyjnej oraz dochód z rodzinnego gospodarstwa rolnego według klas wielkości ekonomicznej.....	50
Wykres 2.2-25	Wartość dodana netto na 1 ha powierzchni użytków rolnych według klas wielkości ekonomicznej.....	50
Wykres 2.2-26	Dochód z rodzinnego gospodarstwa rolnego na 1 ha powierzchni własnych użytków rolnych według klas wielkości ekonomicznej.....	51
Wykres 2.2-27	Struktura aktywów w gospodarstwach rolnych według klas wielkości ekonomicznej	52
Wykres 2.2-28	Struktura aktywów trwałych w gospodarstwach rolnych według klas wielkości ekonomicznej.....	52
Wykres 2.2-29	Struktura aktywów obrotowych w gospodarstwach rolnych według klas wielkości ekonomicznej.....	53
Wykres 2.2-30	Struktura pasywów w gospodarstwach rolnych według klas wielkości ekonomicznej	54
Wykres 2.2-31	Relacja przepływów pieniężnych (2) do aktywów ogółem według klas wielkości ekonomicznej.....	54

Wykaz skrótów

AWU	- jednostka przeliczeniowa pracy (ang. Annual Work Unit).
CAP	- Wspólna Polityka Rolna (ang. Common Agricultural Policy).
COP	- gospodarstwa specjalizujące się w produkcji zbóż, roślin oleistych i białkowych (ang. specialist cereals, oilseed and protein crops).
DG-AGRI	- Dyrekcja Generalna ds. Rolnictwa i Rozwoju Obszarów Wiejskich (ang. Directorate-General for Agriculture and Rural Development).
EC	- Komisja Europejska (ang. European Commission).
ESU	- europejska jednostka wielkości (ang. European Size Unit).
EU	- Unia Europejska (ang. European Union).
EUR	- oznaczenie jednostki monetarnej o nazwie „euro”.
euro	- jednostka monetarna, obowiązująca w większości państw członkowskich Unii Europejskiej.
EUROSTAT	- Europejski Urząd Statystyczny.
FADN	- Sieć Danych Rachunkowych Gospodarstw Rolnych (ang. Farm Accountancy Data Network).
FWU	- jednostka przeliczeniowa pracy członków rodziny (ang. Family Work Unit).
GUS	- Główny Urząd Statystyczny.
IERiGŻ-PIB	- Instytut Ekonomiki Rolnictwa i Gospodarki Żywnościowej – Państwowy Instytut Badawczy.
KE	- Komisja Europejska.
LU	- jednostka przeliczeniowa zwierząt (ang. Livestock Unit).
OGA	- działalność gospodarcza inna niż rolnicza bezpośrednio związana z gospodarstwem (ang. Other Gainful Activities).
ONW	- obszary o niekorzystnych warunkach gospodarowania – ONW (ang. Less Favoured Areas (LFA)).
Polski FADN	- System Zbierania i Wykorzystywania Danych Rachunkowych z Gospodarstw Rolnych.
SGM	- Standardowa Nadwyżka Bezpośrednia (ang. Standard Gross Margin).
SO	- Standardowa Produkcja (ang. Standard Output).
UAA	- ziemia użytkowana dla celów rolniczych = użytki rolne (ang. Utilized Agricultural Area).
UR	- użytki rolne.
WTGR	- Wspólnotowa Typologia Gospodarstw Rolnych.
ZRGR	- Zakład Rachunkowości Gospodarstw Rolnych.
ZRR	- Zakład Rachunkowości Rolnej.

Uwagi wstępne

Niniejsza publikacja oparta jest na danych prezentowanych w opracowaniu „Wyniki Standardowe 2019 uzyskane przez gospodarstwa rolne osób fizycznych uczestniczących w Polskim FADN. Część I. Wyniki Standardowe”¹.

Przedmiotem opracowania jest analiza wybranych zmiennych prezentujących wyniki uzyskane przez gospodarstwa rolne osób fizycznych prowadzących rachunkowość w ramach Systemu Zbierania i Wykorzystywania Danych Rachunkowych z Gospodarstw Rolnych (Polski FADN) w 2019 roku. Zbiór gospodarstw, dla których obliczono wyniki, jest statystycznie reprezentatywną próbą pod względem typu rolniczego i klasy wielkości ekonomicznej oraz regionu FADN dla gospodarstw osób fizycznych z pola obserwacji Polskiego FADN liczącego 727 321 gospodarstw towarowych osób fizycznych w Polsce². Wielkość ekonomiczna pojedynczego gospodarstwa, ustalona na podstawie danych rachunkowych i współczynników SO „2007”³, stanowiła co najmniej 4 000 euro Standardowej Produkcji – SO.

Gospodarstwa dla potrzeb analizy zostały pogrupowane według dwóch kryteriów, a mianowicie: typu rolniczego (TF8) oraz klasy wielkości ekonomicznej (ES6). Typ „Zwierzęta ziarnożerne” prezentowany jest w podziale na gospodarstwa wyspecjalizowane w chowie trzody chlewnej oraz wyspecjalizowane w chowie drobiu. Pomimo określenia klasy gospodarstw bardzo małych w granicach od 2 tys. do 8 tys. euro Standardowej Produkcji należy pamiętać, że w tej grupie znajdują się gospodarstwa o wielkości ekonomicznej co najmniej 4 000 euro SO (zgodnie z progiem włączającym gospodarstwo do badań Polskiego FADN). Dla uproszczenia zapisu w wykresach obrazujących wyniki gospodarstw pogrupowanych według wielkości ekonomicznej (ES6) dla określenia rozmiaru poszczególnych klas użyto zapisu w tysiącach euro Standardowej Produkcji.

Należy w tym miejscu również podkreślić, że od roku obrachunkowego 2013 wyniki gospodarstw osób fizycznych są reprezentatywne dla tej grupy gospodarstw z pola obserwacji Polskiego FADN.

¹ Bocian M., Malanowska B.: Wyniki Standardowe 2019 uzyskane przez gospodarstwa rolne osób fizycznych uczestniczących w Polskim FADN. Część I. Wyniki Standardowe, IERiGŻ-PIB, Warszawa 2021.

² Goraj L.; Osuch D.; Bocian M.; Cholewa I.; Malanowska B.: Plan wyboru próby gospodarstw rolnych Polskiego FADN od roku obrachunkowego 2014, IERiGŻ-PIB, Warszawa 2013.

³ Szczegółowe informacje na temat współczynników SO „2007” dla rolniczych działalności produkcyjnych zostały omówione w publikacji: Goraj L.; Bocian M.; Cholewa I.; Nachtman G.; Tarasiuk R.: Współczynniki Standardowej Produkcji „2007” dla celów Wspólnotowej Typologii Gospodarstw Rolnych, IERiGŻ-PIB, Warszawa 2012.

1. Analiza rozkładów liczebności gospodarstw rolnych osób fizycznych w polu obserwacji Polskiego FADN

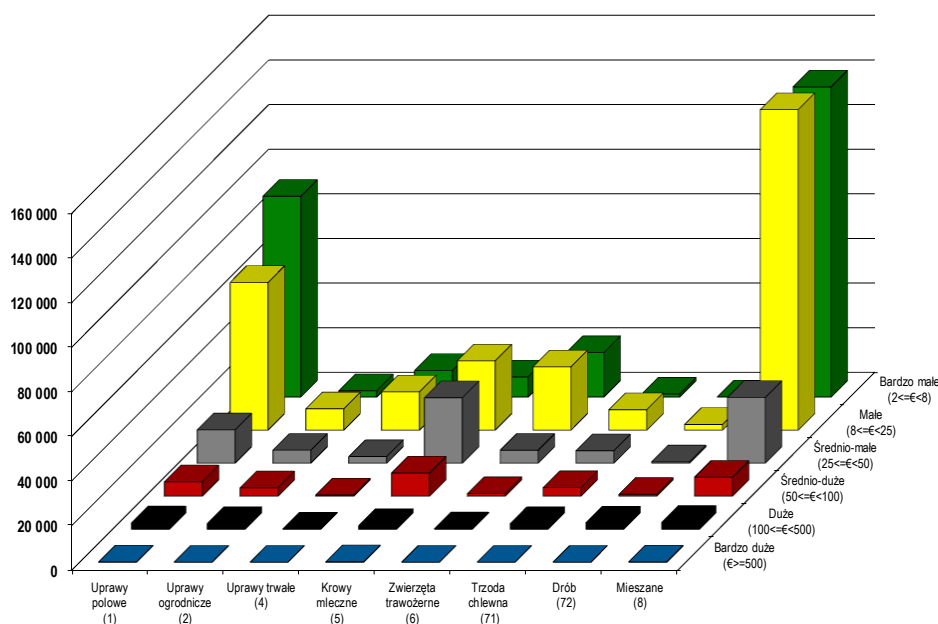
Bieżący rozdział zawiera analizę rozkładu gospodarstw rolnych osób fizycznych znajdujących się w polu obserwacji Polskiego FADN według dwóch klasyfikacji zdefiniowanych Wspólnotową Typologią Gospodarstw Rolnych⁴: klasy wielkości ekonomicznej i typu rolniczego, które wykorzystywane są w ustaleniu Planu Wyboru.

1.1. Pole obserwacji Polskiego FADN

Zdecydowana większość gospodarstw rolnych osób fizycznych, zaliczonych do pola obserwacji Polskiego FADN, to gospodarstwa mieszane (tj. 45%) oraz specjalizujące się w uprawach polowych (ok. 25%).

W przeważającej liczbie gospodarstw (93%) wielkość ekonomiczna nie przekroczyła 50 tys. euro SO (patrz: Wykres 1.1-1).

Wykres 1.1-1 Rozkład liczebności gospodarstw rolnych według typów rolniczych oraz klas wielkości ekonomicznej w polu obserwacji Polskiego FADN

⁴ Commission Regulation (EC) 1242/2008: of 8 December 2008 establishing a Community typology for agricultural holdings oraz Commission Regulation (EC) 867/2009: of 21 September 2009 amending and correcting Regulation (EC) Nr 1242/2008 establishing a Community typology for agricultural holdings.

2. Analiza Wyników Standardowych

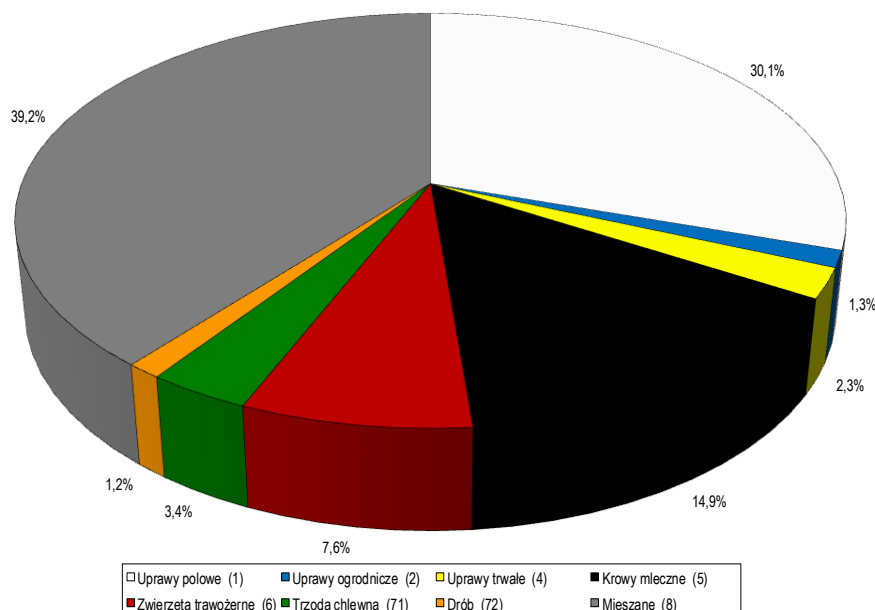
Analizę Wyników Standardowych podzielono na dwie części: w pierwszej zaprezentowano strukturę zasobów gospodarstw, tj.: ziemi, wielkość pogłowa zwierząt, nakłady pracy oraz wartość Standardowej Produkcji, natomiast w drugiej przeanalizowano wybrane parametry wynikowe. Analizę wykonano dla grup gospodarstw wyróżnionych według typów rolniczych oraz klas wielkości ekonomicznej.

2.1. Wyniki Standardowe według typów rolniczych

2.1.1. Potencjał produkcyjny gospodarstw rolnych osób fizycznych według typów rolniczych

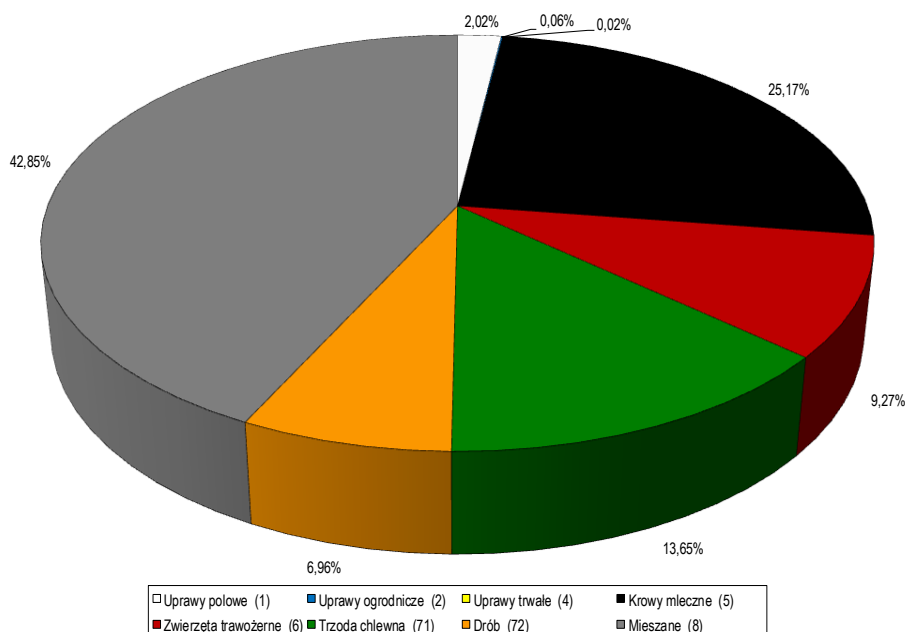
Największy obszar użytków rolnych z pola obserwacji znajdował się w posiadaniu gospodarstw mieszanych oraz gospodarstw specjalizujących się w uprawach polowych (odpowiednio 39,2% i 30,1%), a najmniejszy w gospodarstwach specjalizujących się w chowie drobiu (1,2%) oraz w uprawach ogrodniczych (1,3%) (patrz: Wykres 2.1-1).

Wykres 2.1-1 Zasoby ziemi w gospodarstwach rolnych z pola obserwacji Polskiego FADN według typów rolniczych

Rozkład liczby zwierząt (w przeliczeniu na LU) zobrazowany na wykresie poniżej wskazuje, iż 42,85% pogłowia zwierząt skoncentrowane było w gospodarstwach mieszanych. Natomiast bardzo mało zwierząt było w posiadaniu gospodarstw zaliczonych do typu uprawy polowe (patrz: Wykres 2.1-2). W typach uprawy ogrodnicze oraz uprawy trwałe udział zwierząt był znikomy.

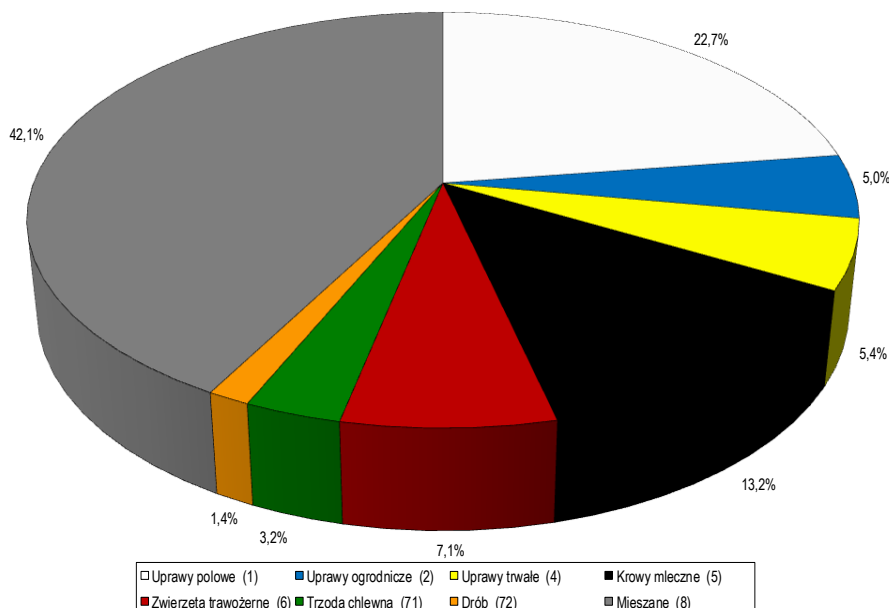
Wykres 2.1-2 Pogłowia zwierząt w polu obserwacji Polskiego FADN według typów rolniczych (w jednostkach przeliczeniowych LU)

Z ogółu osób pełnozatrudnionych⁵ największa część (42,1%) znajdowała zatrudnienie w gospodarstwach z produkcją mieszaną. Wynikało to z dużej liczebności tej grupy. Gospodarstwa wyspecjalizowane: ogrodnicze oraz drobiarskie, pomimo pracochłonności produkcji i wysokich nakładów na gospodarstwo (patrz: Wykres 2.1-5) wykorzystywały znacznie mniejsze nakłady pracy. Było to wynikiem nieznacznego udziału tych gospodarstw w polu obserwacji gospodarstw osób fizycznych. Niewielka część nakładów pracy dotyczyła gospodarstw wyspecjalizowanych w chowie zwierząt trawożernych oraz trzody chlewnej. Spowodowane było to zarówno niewielką liczebnością tej grupy, jak również niskimi nakładami pracy na gospodarstwo (patrz: Wykres 2.1-3).

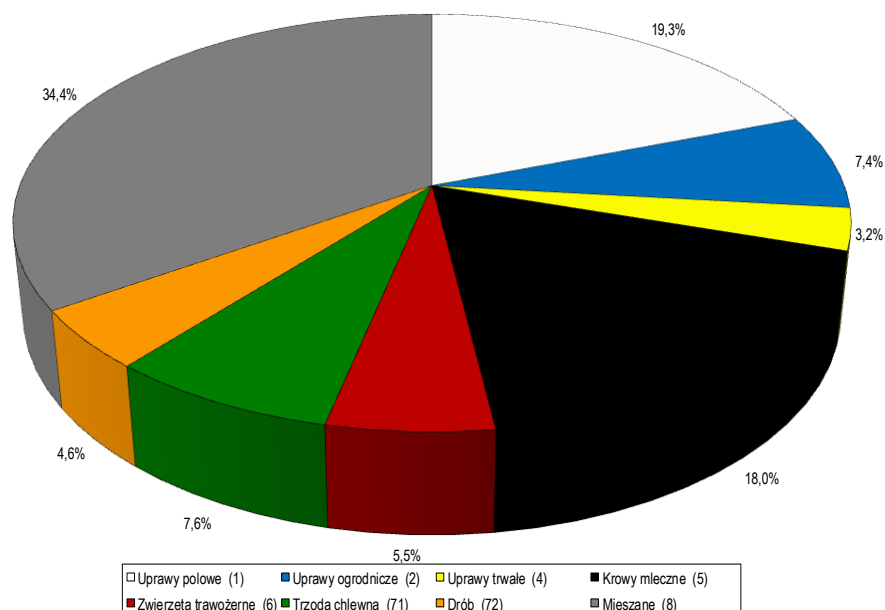
⁵ Osoba pełnozatrudniona = 1 AWU = 2 120 godzin pracy/rok.

Wykres 2.1-3 Nakłady pracy w polu obserwacji Polskiego FADN według typów rolniczych (w osobach przeliczeniowych – AWU)

W omawianej zbiorowości największy udział w tworzeniu Standardowej Produkcji gospodarstw rolnych osób fizycznych z pola obserwacji Polskiego FADN w 2019 roku miały gospodarstwa mieszane (34,4%). Gospodarstwa w typie „Uprawy polowe” oraz „Krowy mleczne” wygenerowały odpowiednio 19,3% oraz 18,0% Standardowej Produkcji, natomiast pozostałe typy łącznie wypracowały 28,2% (patrz: Wykres 2.1-4).

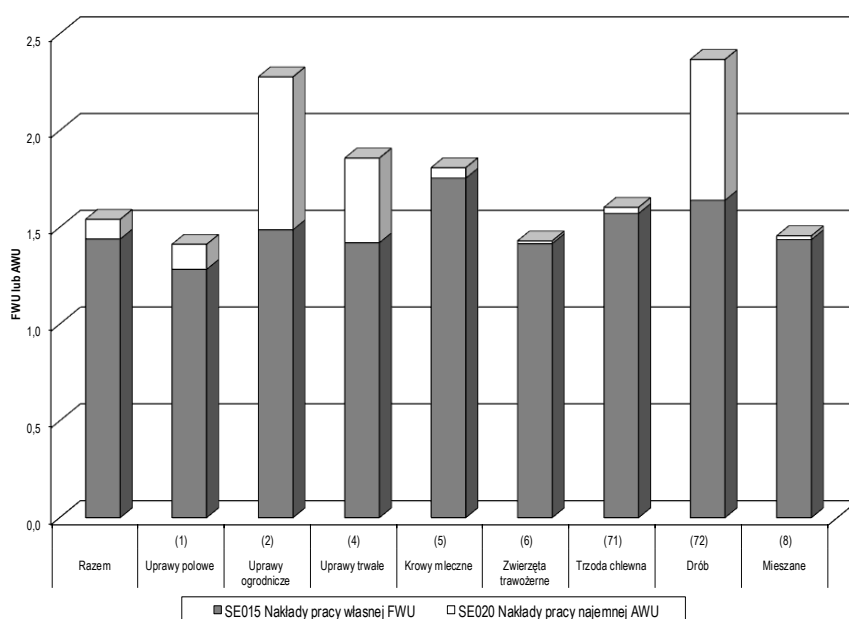
Wykres 2.1-4 Wartość Standardowej Produkcji dla pola obserwacji Polskiego FADN według typów rolniczych

2.1.2. Wyniki działalności gospodarstw rolnych osób fizycznych według typów rolniczych

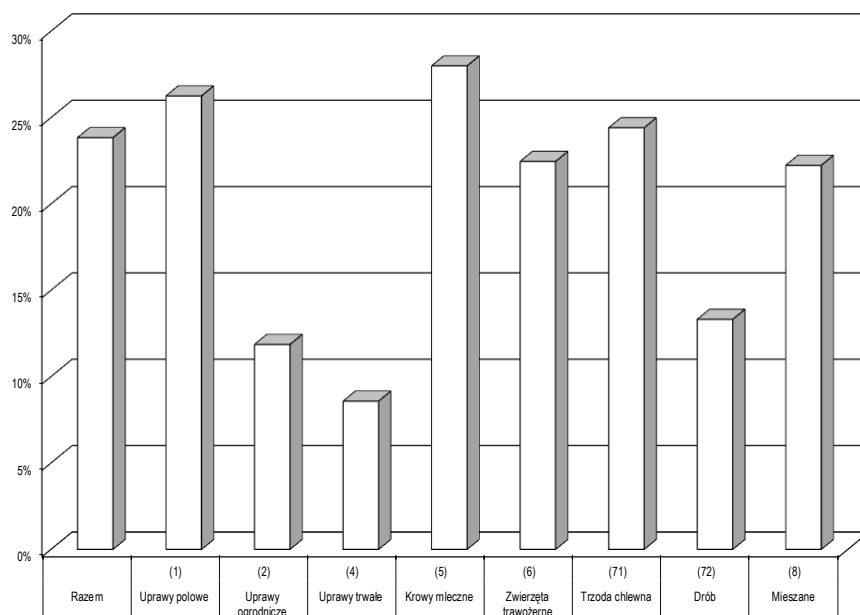
Największe nakłady pracy ogółem w przeliczeniu na gospodarstwo ponoszone były w jednostkach specjalizujących się w chowie drobiu i wynosiły 2,37 AWU. Gospodarstwa specjalizujące się w uprawach ogrodniczych charakteryzowały się nakładem pracy w granicach 2,28 AWU. W pozostałych typach rolniczych nakłady pracy ogółem kształtowały się w granicach od 1,41 AWU do 1,86 AWU. We wszystkich gospodarstwach dominowała praca własna (od 65% w gospodarstwach specjalizujących się w uprawach ogrodniczych do 99% w gospodarstwach specjalizujących się w zwierzętach trawożernych)(patrz: Wykres 2.1-5).

Wykres 2.1-5 Wielkość i struktura nakładów pracy w przeliczeniu na gospodarstwo według typów rolniczych

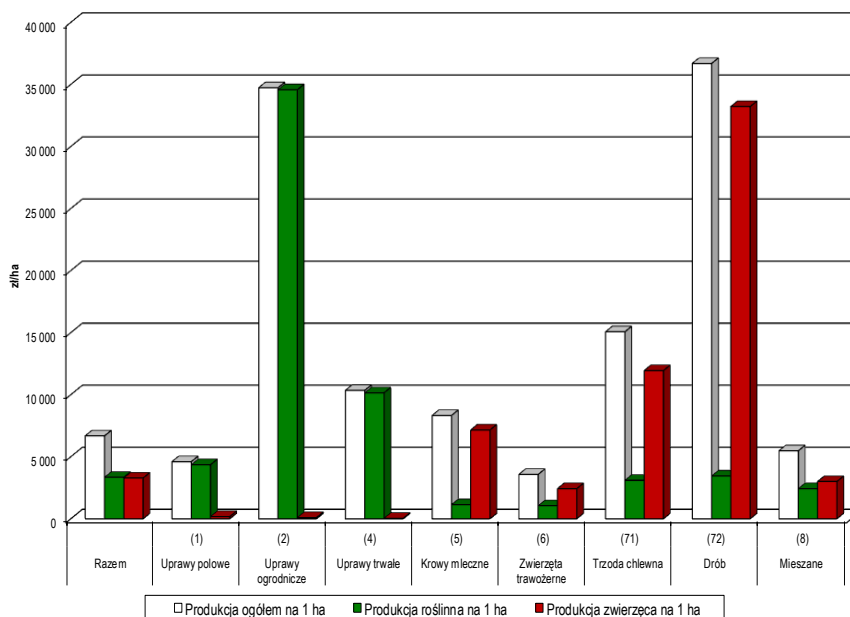
Wysoki udział ziemi dodzierżawionej (22% - 28%) w ziemi użytkowanej miały gospodarstwa specjalizujące się: w chowie krów mlecznych, w uprawach polowych, w chowie trzody chlewnej, w chowie zwierząt trawożernych oraz w gospodarstwach mieszanych, natomiast najmniejszy (9%) występował w gospodarstwach specjalizujących się w uprawach trwałych (patrz: Wykres 2.1-6).

Wykres 2.1-6 Udział dodzierżawionych użytków rolnych w całkowitej powierzchni użytków rolnych gospodarstwa według typów rolniczych

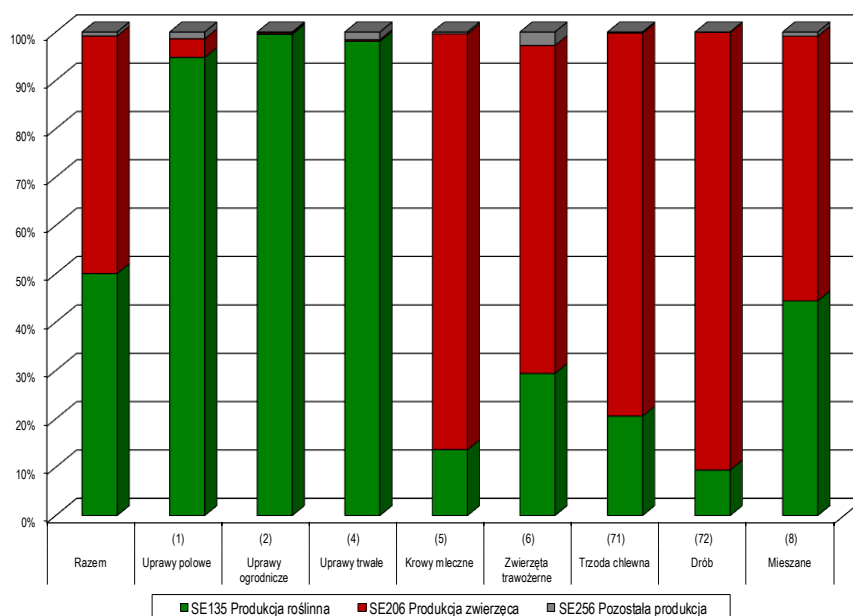
Najwyższą produktywnością ziemi (36 688 zł/ha) charakteryzowały się gospodarstwa wyspecjalizowane w chowie drobiu, w których produkcja w praktyce w niewielkim stopniu powiązana była z ilością ziemi, jaką dysponowały te gospodarstwa (patrz: Wykres 2.1-7). Bardzo wysoka produktywność ziemi obserwowana była także w gospodarstwach ogrodniczych. Wynikało to z wytwarzania części produkcji pod osłonami, w których w ciągu roku z części powierzchni pozyskiwanych było kilka zbiorów. Kolejne miejsce pod tym względem zajmowały gospodarstwa nastawione na chów trzody chlewnej. W dalszej kolejności znalazły się gospodarstwa w typie uprawy trwałe. Najniższą produktywnością ziemi charakteryzowały się gospodarstwa specjalizujące się w chowie zwierząt trawożernych (3 572 zł/ha).

Wykres 2.1-7 Produkcja na 1 ha użytków rolnych w gospodarstwach rolnych według typów rolniczych

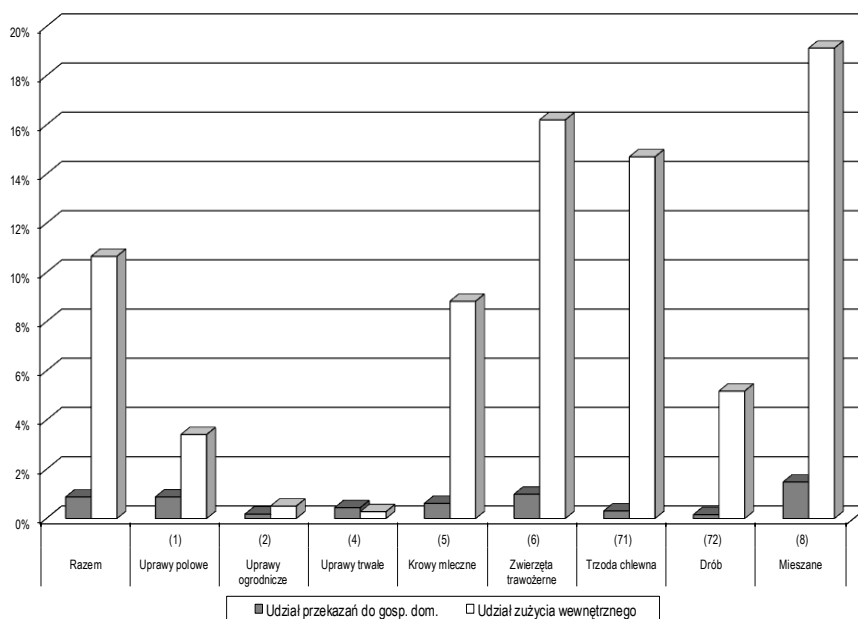
Gospodarstwa specjalizujące się w uprawach polowych, uprawach ogrodniczych i w uprawach trwałych praktycznie całą wartość produkcji uzyskiwały z produkcji roślinnej. W pozostałych typach rolniczych dominowała produkcja zwierzęca, a udział produkcji roślinnej wynosił w nich w granicach 9% – 44% produkcji ogółem. Poziom pozostałej produkcji⁶ najwyższy był w gospodarstwach specjalizujących się w chowie zwierząt trawożernych, gdzie stanowił 3% produkcji ogółem. W pozostałych typach jej udział był nieznaczny i zawierał się w granicach 0,08% – 1,6% (patrz: Wykres 2.1-8).

⁶ Do pozostałej produkcji (SE256) zaliczamy: czynsz za wydzierżawioną ziemię w stanie gotowym do siewu, przychody z okazjonalnego przekazania powierzchni paszowej, produkty z lasu, świadczenie usług, wynajem sprzętu, odsetki od aktywów obrotowych niezbędnych do bieżącego funkcjonowania gospodarstwa rolnego, przychody z agroturystyki, przychody dotyczące wcześniejszych lat obrotowych, pozostałe produkty i przychody.

Wykres 2.1-8 Struktura produkcji ogółem według typów rolniczych

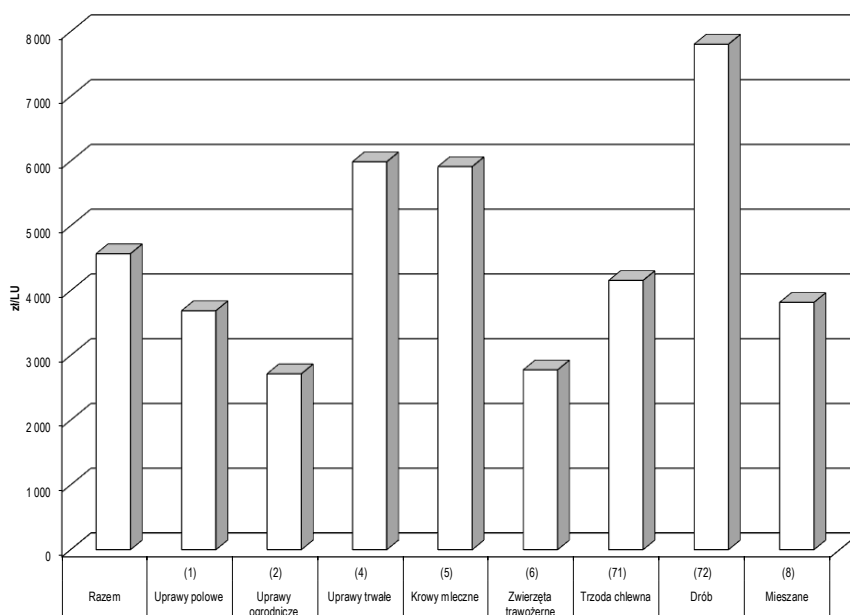
Najwyższe zużycie produktów własnych w obrocie wewnętrznym (ok. 19% produkcji ogółem) występowało w gospodarstwach z produkcją mieszaną. Nieco mniejsze zużycie wewnętrzne obserwowano w gospodarstwach wyspecjalizowanych w chowie zwierząt trawożnych (ok. 16%) i w chowie trzody chlewnej (ok. 15%). Gospodarstwa specjalizujące się w chowie krów mlecznych wykazywały zużycie wewnętrzne na poziomie ok. 9% produkcji ogółem. Śladowe zużycie produkcyjne produktów własnych miało miejsce w gospodarstwach specjalizujących się w uprawach ogrodniczych i w uprawach trwałych. Przekazania do gospodarstwa domowego stanowiły nieznaczny ułamek produkcji ogółem. Najwyższą ich (1,5%) wartość produkcji ogółem odnotowano w gospodarstwach mieszanych (patrz: Wykres 2.1-9).

Wykres 2.1-9 Udział przekazania produktów do gospodarstwa domowego oraz zużycia wewnętrznego w produkcji ogółem według typów rolniczych

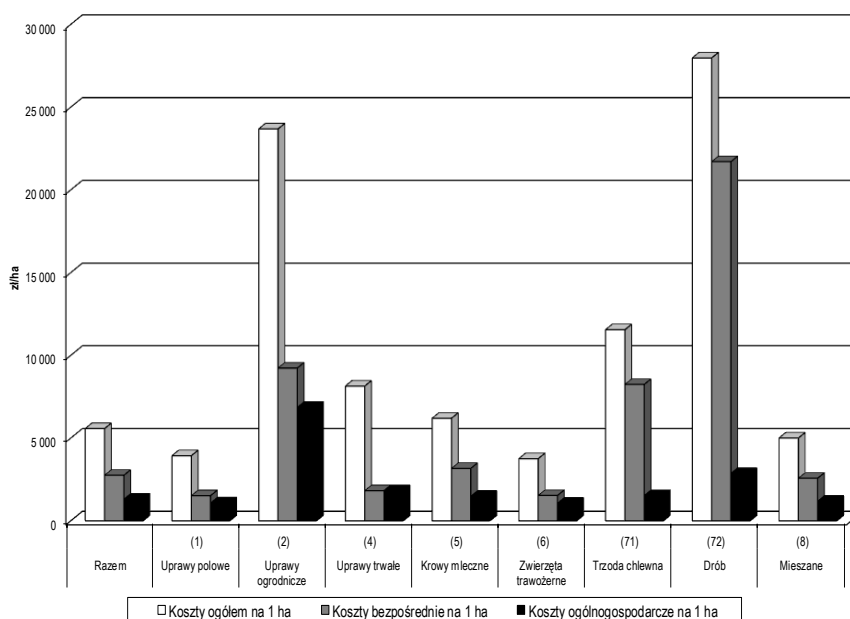
Spośród typów wyspecjalizowanych w produkcji zwierzęcej najwyższą wartość produkcji zwierzęcej na 1 LU osiągnęły gospodarstwa wyspecjalizowane w chowie drobiu. Kolejną grupę stanowiły gospodarstwa wyspecjalizowane w chowie krów mlecznych. Natomiast najniższą wartość produkcji zwierzęcej na 1 LU osiągnęły gospodarstwa wyspecjalizowane w chowie zwierząt trawożernych. Wysoka wartość produkcji zwierzęcej na 1 LU w gospodarstwach specjalizujących się w uprawach trwałych wynikała z bardzo małej liczebności zwierząt w przeliczeniu na gospodarstwo rolne (Wykres 2.1-10).

Wykres 2.1-10 Produkcja zwierzęca na 1 LU według typów rolniczych

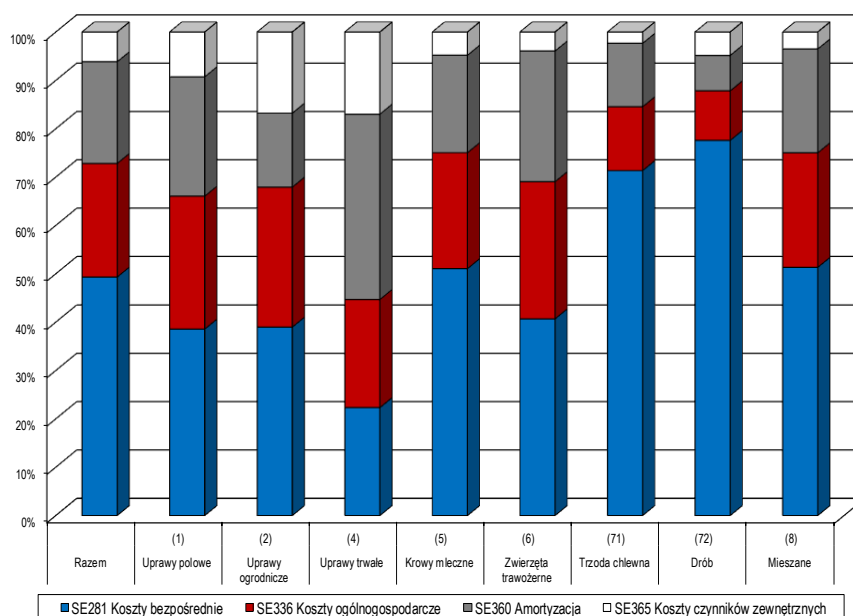
Koszty w przeliczeniu na 1 ha użytków rolnych określają intensywność produkcji w danym gospodarstwie rolnym. Poziom kosztów produkcji w gospodarstwach wyspecjalizowanych w chowie drobiu był 1,2-krotnie wyższy niż w gospodarstwach wyspecjalizowanych w uprawach ogrodnich. Najniższe koszty na 1 ha użytków rolnych ponosiły gospodarstwa wyspecjalizowane w chowie zwierząt trawożnych (patrz: Wykres 2.1-11).

Wykres 2.1-11 Koszty produkcji na 1 ha użytków rolnych w gospodarstwach rolnych według typów rolniczych

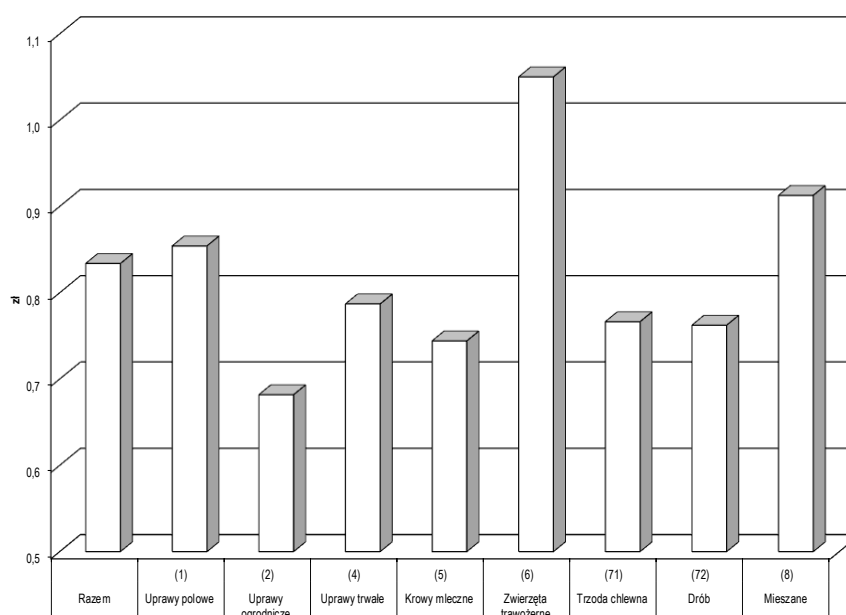
Koszty bezpośrednie zdecydowanie dominowały w strukturze kosztów ogółem w gospodarstwach specjalizujących się w chowie drobiu i trzody chlewnej (stanowiły odpowiednio ok. 78% i 71% kosztów ogółem). Najniższym poziomem kosztów bezpośrednich w kosztach ogółem (ok. 22%) charakteryzowały się gospodarstwa z uprawami trwałymi. W pozostałych typach rolniczych koszty bezpośrednie kształtowały się na podobnym poziomie (w granicach 39% – 51% kosztów ogółem). Spośród wszystkich typów rolniczych, najwyższy udział kosztów ogólnogospodarczych wykazały gospodarstwa specjalizujące się w uprawach ogrodnich oraz w chowie zwierząt trawożnych. Wysokie koszty ogólnogospodarcze w gospodarstwach specjalizujących się w uprawach ogrodnich wynikały z wysokich kosztów opału i energii elektrycznej wykorzystywanej do ogrzewania szklarni. Najniższy udział kosztów ogólnogospodarczych wystąpił w gospodarstwach specjalizujących się w chowie drobiu. Najwyższym udziałem amortyzacji oraz kosztów czynników zewnętrznych charakteryzowały się gospodarstwa specjalizujące się w uprawach trwałych. Również wysoki udział kosztów czynników zewnętrznych, w których dominowały koszty pracy obcej, występował w gospodarstwach specjalizujących się w uprawach ogrodnich (patrz: Wykres 2.1-12).

Wykres 2.1-12 Struktura kosztów ogółem według typów rolniczych

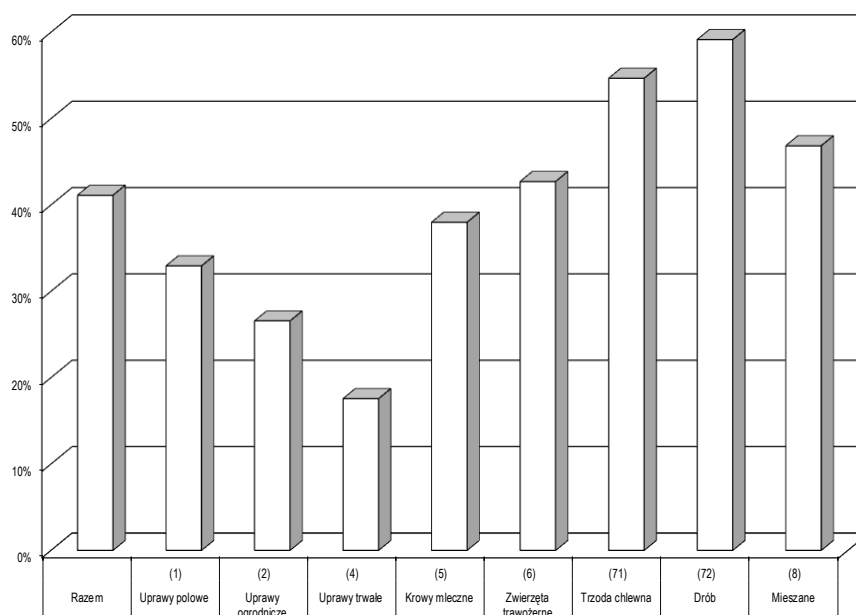
Wykres 2.1-13 pokazuje, że w 2019 roku w najmniej korzystnej sytuacji pod względem efektywności produkcji były gospodarstwa specjalizujące się w chowie zwierząt trawożernych. Aby wytworzyć 1 zł produkcji ogółem ponosiły one koszty ogółem na poziomie 1,05 zł. Najlepsza sytuacja wystąpiła w gospodarstwach specjalizujących się w uprawach ogrodniczych. Aby osiągnąć 1 zł produkcji ogółem ponosiły one 0,68 zł kosztów ogółem.

Wykres 2.1-13 Koszt wytworzenia 1 zł produkcji ogółem według typów rolniczych

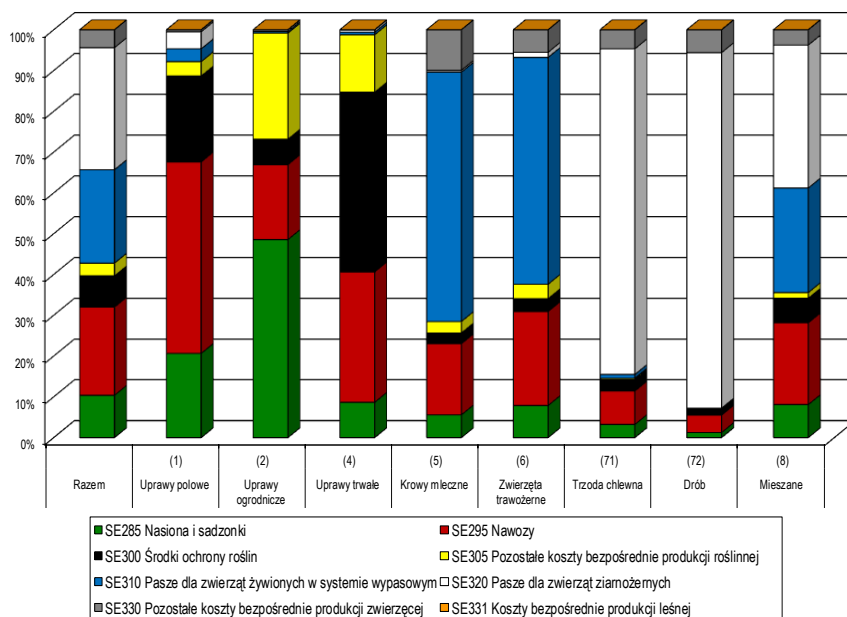
Relacja kosztów bezpośrednich do produkcji ogółem była bardzo zróżnicowana. Najniższa (18%) wystąpiła w gospodarstwach z uprawami trwałymi, najwyższa (59%) w gospodarstwach wyspecjalizowanych w chowie drobiu. Podobnie o wysokiej relacji kosztów bezpośrednich do produkcji ogółem można mówić w przypadku gospodarstw wyspecjalizowanych w produkcji trzody chlewnej (patrz: Wykres 2.1-14).

Wykres 2.1-14 Relacja kosztów bezpośrednich do produkcji ogółem według typów rolniczych

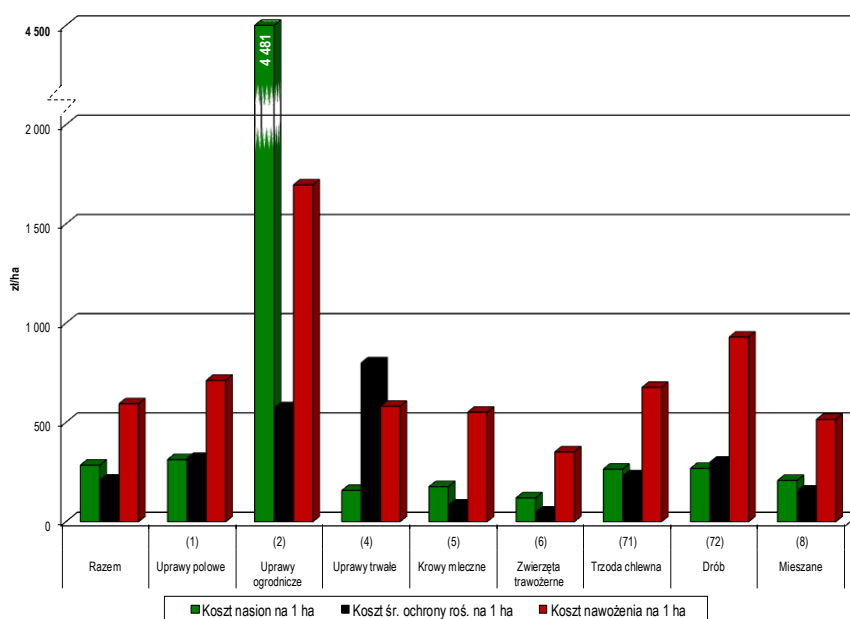
Struktura kosztów bezpośrednich była bardzo zróżnicowana i ściśle związana z charakterem prowadzonej produkcji. W gospodarstwach ogrodniczych największy udział w strukturze kosztów bezpośrednich miały koszty nasion i sadzonek, przy czym gospodarstwa te praktycznie w całości opierały się na materiale siewnym z zakupu. Gospodarstwa polowe wyróżniały się największym udziałem kosztu nawożenia w kosztach bezpośrednich, a typ uprawy trwałe najwyższym udziałem kosztu środków ochrony roślin. Natomiast w kosztach bezpośrednich gospodarstw specjalizujących się w chowie trzody chlewnej i drobiu dominującą pozycję stanowiły koszty pasz dla zwierząt ziarnożernych (odpowiednio: 80% i 87%). Gospodarstwa z produkcją mieszaną również najwięcej kosztów bezpośrednich przeznaczały na pasze, w tym 35% dla zwierząt ziarnożernych i 26% dla zwierząt żywionych systemem wypasowym (patrz: Wykres 2.1-15).

Wykres 2.1-15 Struktura kosztów bezpośrednich według typów rolniczych

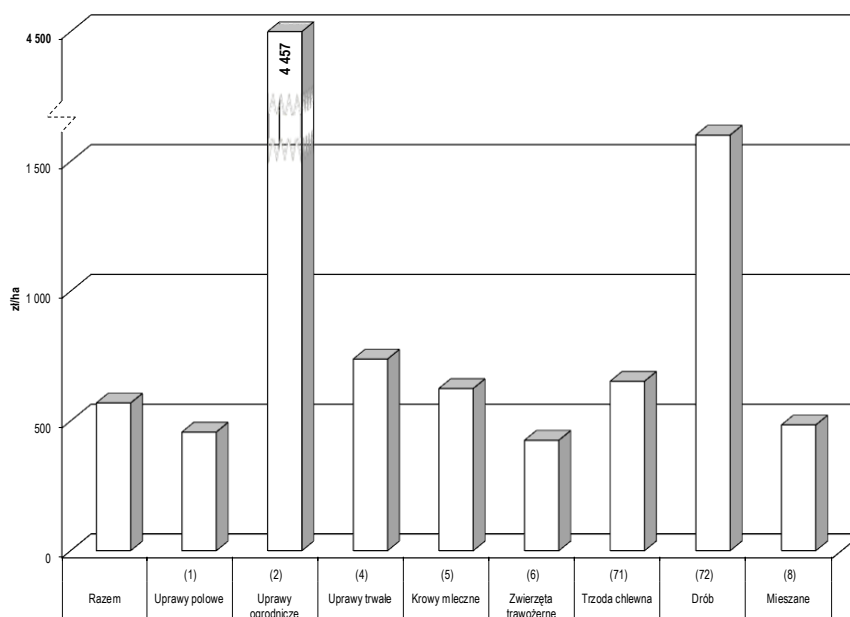
W analizie kosztu nasion, nawożenia oraz środków ochrony roślin poniesionych na 1 ha użytków rolnych uwagę zwracają gospodarstwa wyspecjalizowane w uprawach ogrodniczych, w których koszty nasion oraz nawożenia w przeliczeniu na 1 ha użytków rolnych były znacznie wyższe niż w pozostałych typach rolniczych. Najwyższy poziom kosztów środków ochrony roślin w przeliczeniu na 1 ha użytków rolnych obserwowany był w gospodarstwach wyspecjalizowanych w uprawach trwałych. Przewyższał on ok. 1,38-krotnie poziom kosztów nawożenia. Gospodarstwa zajmujące się chowem zwierząt trawożnych charakteryzowały się najniższymi wyżej wymienionymi kosztami w przeliczeniu na 1 ha (patrz: Wykres 2.1-16).

Wykres 2.1-16 Koszty nasion, nawożenia i środków ochrony roślin na 1 ha użytków rolnych w gospodarstwach rolnych według typów rolniczych

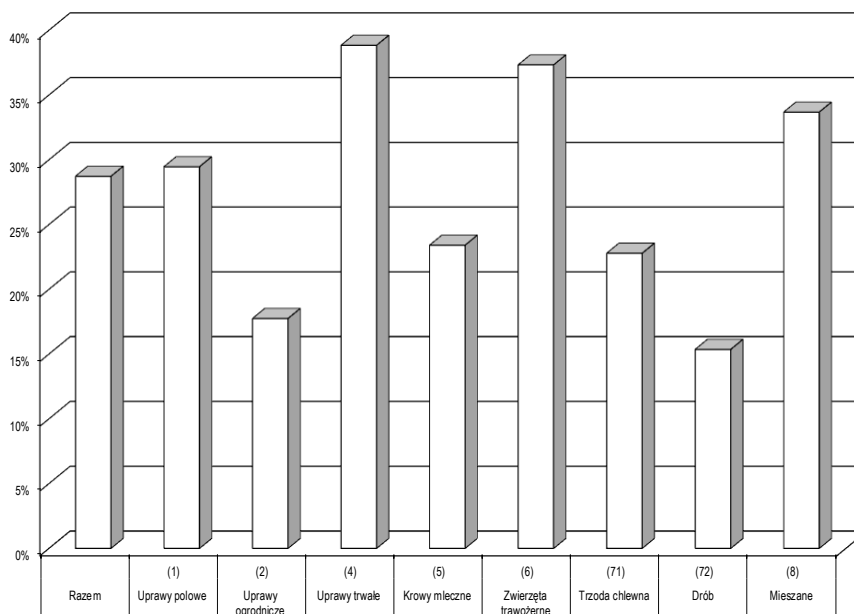
Podobnie jak w przypadku poprzednio analizowanych kosztów, koszty energii oraz paliw napędowych i grzewczych przeliczonych na 1 ha użytków rolnych w gospodarstwach wyspecjalizowanych w uprawach ogrodniczych były wielokrotnie wyższe niż w pozostałych typach gospodarstw, co niewątpliwie wiąże się z wytwarzaniem produkcji pod ogrzewanymi osłonami. Najniższe koszty energii na 1 ha wystąpiły w gospodarstwach specjalizujących się w chowie zwierząt trawożernych (patrz: Wykres 2.1-17).

Wykres 2.1-17 Koszty energii elektrycznej i paliw na 1 ha użytków rolnych w gospodarstwach rolnych według typów rolniczych

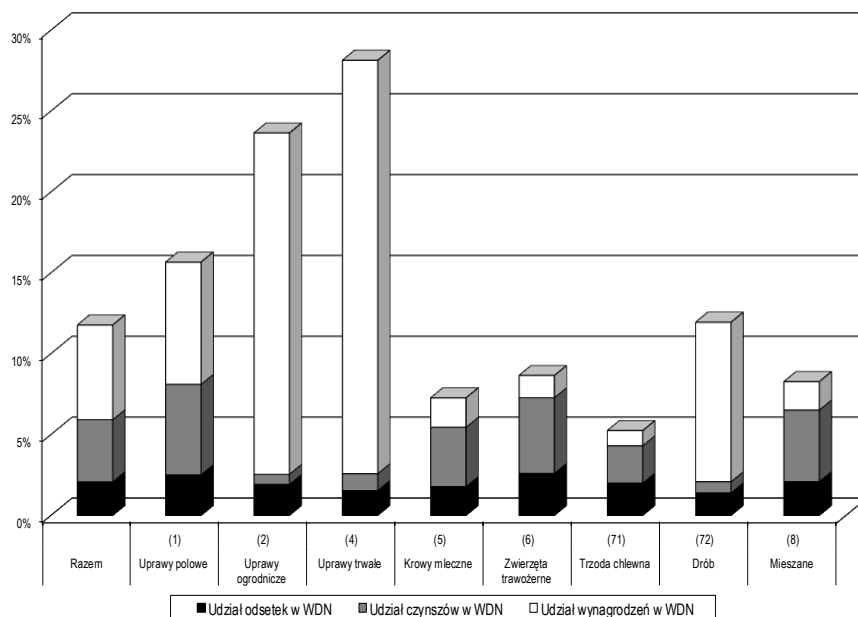

Udział amortyzacji w wartości dodanej brutto był najwyższy w gospodarstwach specjalizujących się w uprawach trwałych (39%), a najniższy w gospodarstwach wyspecjalizowanych w chowie drobiu (15%) (patrz: Wykres 2.1-18).

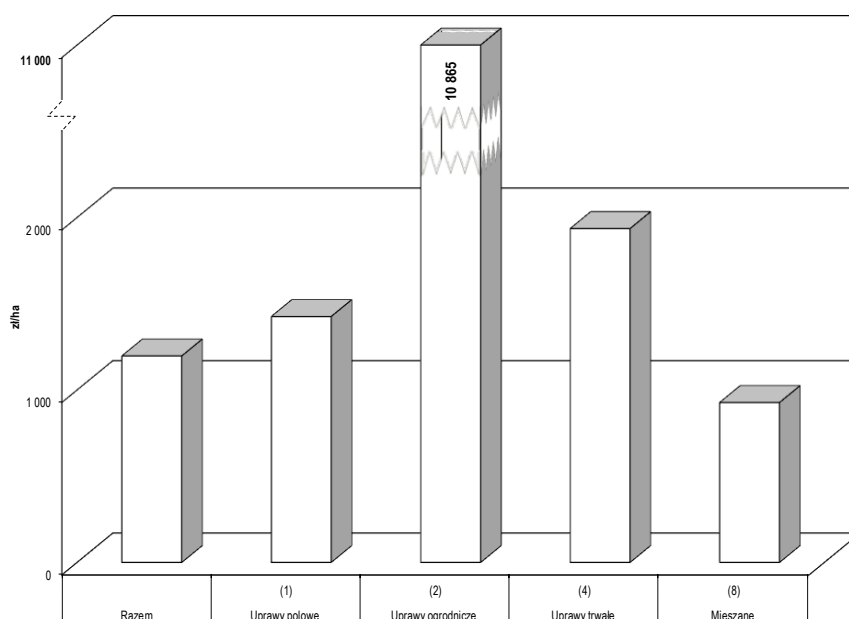
Wykres 2.1-18 Udział amortyzacji w wartości dodanej brutto według typów rolniczych

Najwyższy stosunek kosztów czynników zewnętrznych do wartości dodanej netto (WDN), wynoszący 28%, miały gospodarstwa specjalizujące się w uprawach trwałych. W głównej mierze złożyły się na to koszty wynagrodzeń, stanowiące 26% wartości dodanej netto (a 91% kosztów czynników zewnętrznych). Najniższy stosunek kosztów czynników zewnętrznych do wartości dodanej netto (5%) wystąpił w gospodarstwach specjalizujących się w chowie trzody chlewnej (patrz: Wykres 2.1-19).

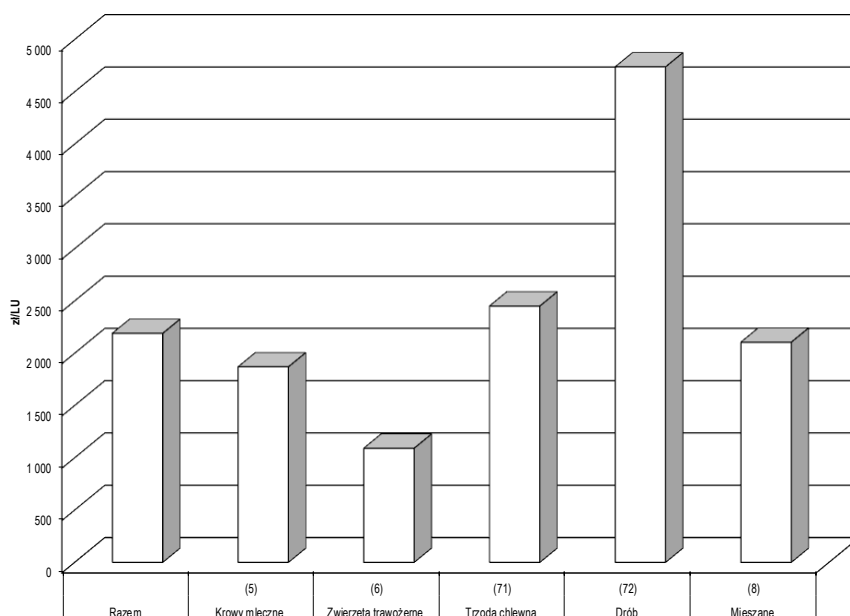
Wykres 2.1-19 Udział kosztów czynników zewnętrznych w wartości dodanej netto według typów rolniczych

Spośród gospodarstw wyspecjalizowanych w produkcji roślinnej oraz mieszanych najwyższe koszty bezpośrednie produkcji roślinnej w przeliczeniu na 1 ha użytków rolnych wystąpiły w gospodarstwach specjalizujących się w uprawach ogrodniczych, najniższe natomiast w gospodarstwach mieszanych (patrz: Wykres 2.1-20). Wyjaśnia to wysokość kosztów nasion, nawozów i środków ochrony roślin ponoszonych na 1 ha, co obrazuje Wykres 2.1-16.

Wykres 2.1-20 Koszty bezpośrednie produkcji roślinnej na 1 ha według typów rolniczych

Najwyższy poziom kosztów bezpośrednich produkcji zwierzęcej w przeliczeniu na 1 LU wykazały gospodarstwa specjalizujące się w chowie drobiu. Najniższe koszty poniosły w tym przypadku gospodarstwa wyspecjalizowane w chowie zwierząt trawożernych (Wykres 2.1-21).

Wykres 2.1-21 Koszty bezpośrednie produkcji zwierzęcej na 1 LU według typów rolniczych

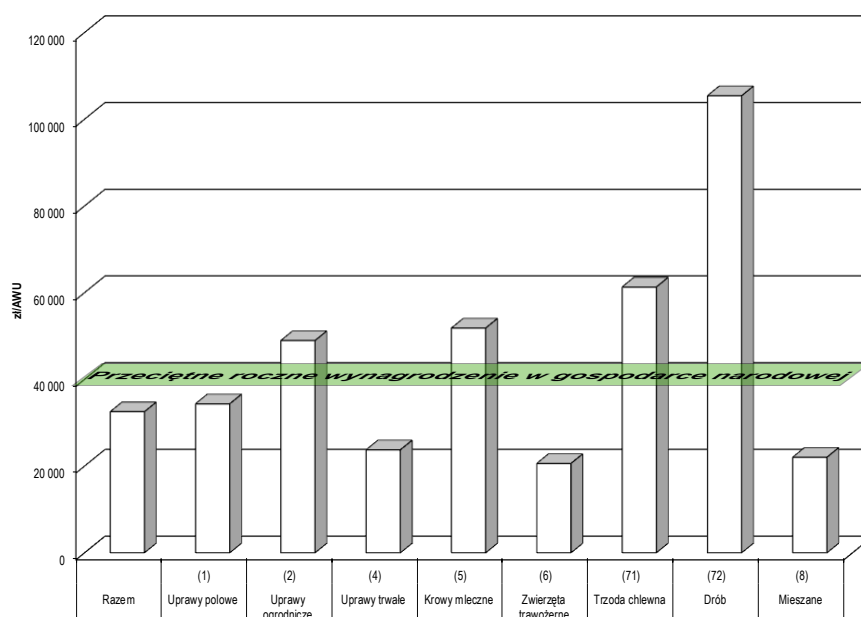

Z porównania wartości dodanej netto na osobę pełnozatrudnioną (AWU) z przeciętnym rocznym wynagrodzeniem netto w gospodarce narodowej⁷ wynika, że najkorzystniejsza sytuacja występuje w gospodarstwach specjalizujących się w chowie drobiu. Dobre wyniki osiągnęły również gospodarstwa specjalizujące się w uprawach ogrodniczych, w chowie krów mlecznych oraz w chowie trzody chlewnej (odpowiednio 123%, 130% i 154% przeciętnego rocznego wynagrodzenia). Natomiast najniższą wartość dodaną netto na AWU osiągnęły gospodarstwa specjalizujące się w chowie zwierząt trawożernych (20 592 zł), mieszane (22 025 zł) oraz specjalizujące się w uprawach trwałych (23 736 zł), wartości te stanowiły odpowiednio 52%, 55% i 60% przeciętnego rocznego wynagrodzenia netto w gospodarce narodowej. W przypadku gospodarstw specjalizujących się w uprawach polowych wartość ta stanowiła 86% przeciętnego rocznego wynagrodzenia w gospodarce narodowej (patrz: Wykres 2.1-22).

⁷ Wartość dodana netto jest nadwyżką stanowiącą opłatę za zaangażowanie czynników wytwórczych bez względu na to kto jest ich właścicielem.

Przeciętne roczne wynagrodzenie netto w gospodarce narodowej = 39 877 zł w 2019 r. Szacunek własny, na podstawie danych GUS.

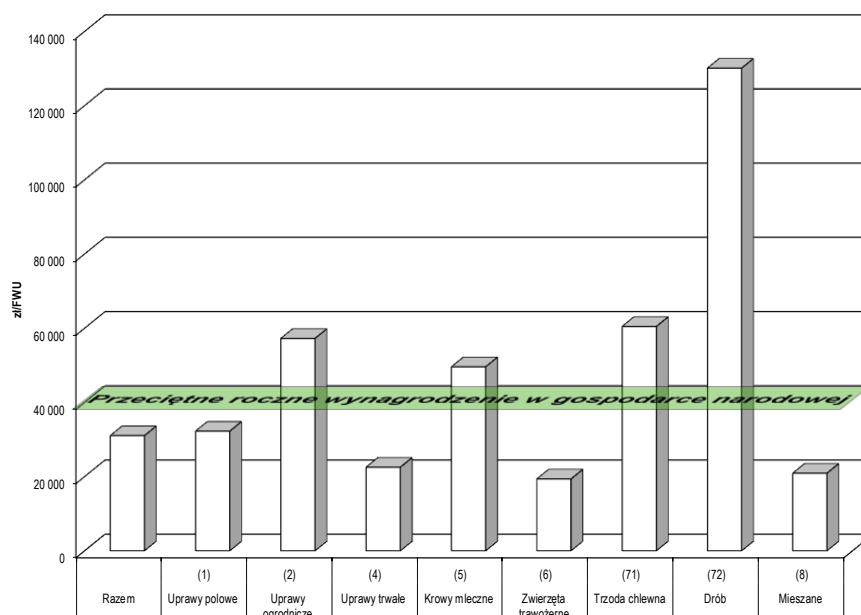
Wykres 2.1-22 Wartość dodana netto na osobę pełnozatrudnioną w porównaniu z przeciętnym rocznym wynagrodzeniem netto w gospodarce narodowej według typów rolniczych

Spośród wszystkich typów rolniczych wartość dochodu z rodzinnego gospodarstwa rolnego⁸ na osobę pełnozatrudnioną rodziny (FWU) niższą niż przeciętne roczne wynagrodzenie osiągnęły gospodarstwa specjalizujące się w chowie zwierząt trawożernych (19 342 zł), mieszane (20 900 zł), specjalizujące się w uprawach trwałych (22 532 zł), oraz w uprawach polowych (32 226 zł). Najwyższym dochodem na FWU charakteryzowały się gospodarstwa specjalizujące się w chowie drobiu (130 086 zł) (patrz: Wykres 2.1-23).

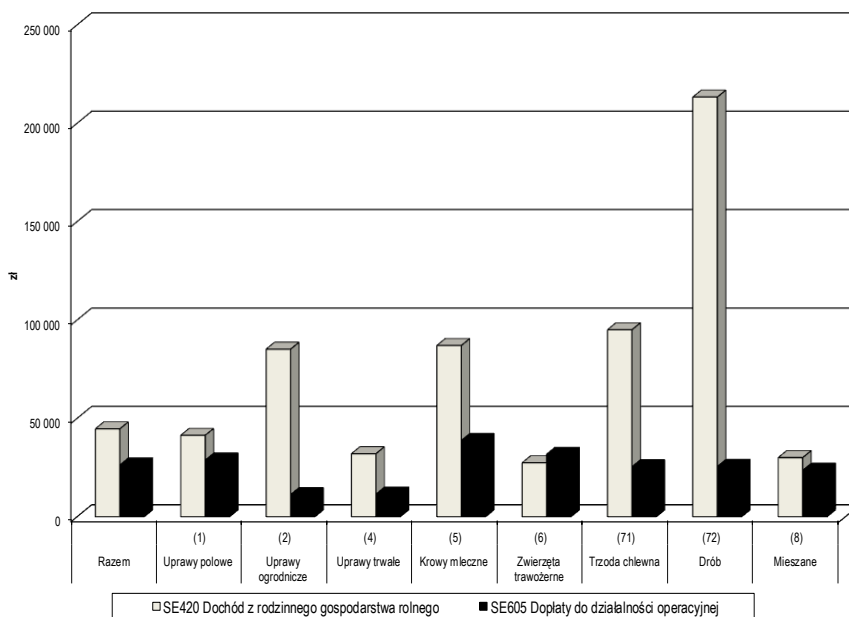
⁸ Dochód z rodzinnego gospodarstwa rolnego stanowi opłatę za zaangażowanie do działalności gospodarstwa rolnego czynników wytwórczych stanowiących własność rodziny rolniczej.

Wykres 2.1-23 Dochód z rodzinnego gospodarstwa rolnego na osobę pełnozatrudnioną rodziny w porównaniu z przeciętnym rocznym wynagrodzeniem netto w gospodarce narodowej według typów rolniczych

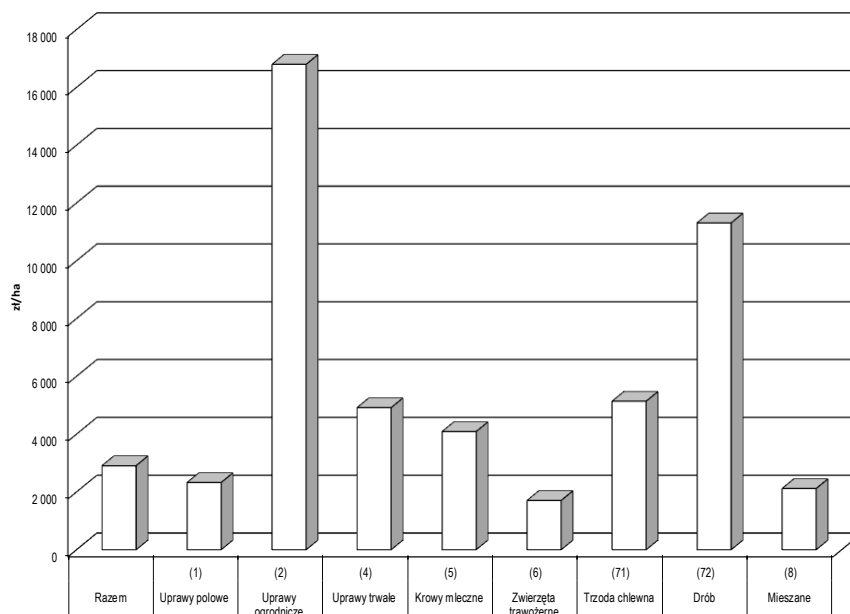
Gospodarstwa specjalizujące się w chowie krów mlecznych oraz w chowie zwierząt trawożernych otrzymały najwyższe spośród wszystkich grup dopłaty do działalności operacyjnej w przeliczeniu na gospodarstwo, przy czym ich udział w dochodzie z rodzinnego gospodarstwa rolnego (DzRGR) był zróżnicowany i wynosił 45% w gospodarstwach mlecznych natomiast w specjalizujących się w chowie zwierząt trawożernych ich poziom przewyższył wartość osiągniętego DzRGR. Oznacza to, że w tych gospodarstwach dopłaty do działalności operacyjnej nie tylko tworzyły dochód, ale również współfinansowały koszty bieżącej działalności. Niskim udziałem dopłat do działalności operacyjnej w DzRGR charakteryzowały się gospodarstwa wyspecjalizowane w chowie drobiu (12%) oraz w uprawach ogrodniczych (13%) (patrz: Wykres 2.1-24).

Wykres 2.1-24 Dopłaty do działalności operacyjnej oraz dochód z rodzinnego gospodarstwa rolnego według typów rolniczych

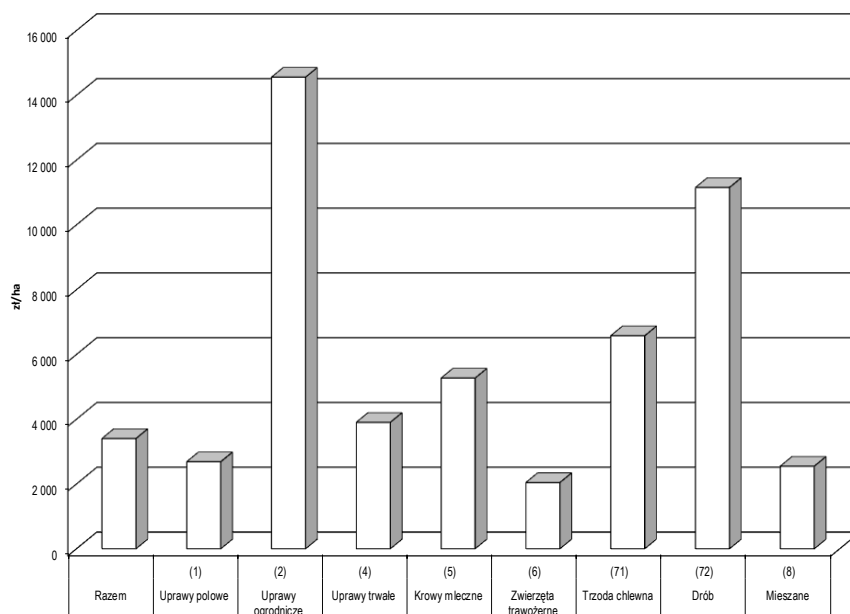

Analizując Wykres 2.1-25 i Wykres 2.1-26 obserwujemy, że wartość dodana netto na powierzchnię użytków rolnych użytkowanych ogółem, jak i dochód z rodzinnego gospodarstwa rolnego na powierzchnię użytków rolnych własnych były najwyższe w gospodarstwach specjalizujących się w uprawach ogrodniczych (wynosiły odpowiednio: 16 794 zł/ha i 14 557 zł/ha). Na drugim miejscu znalazły się gospodarstwa specjalizujące się w chowie drobiu, osiągając również dobre wyniki (odpowiednio: 11 307 zł i 11 151 zł). Najśłabsze wyniki w przeliczeniu na 1 ha osiągnęły gospodarstwa specjalizujące się w chowie zwierząt trawożnych (1 703 zł/ha i 2 042 zł/ha).

Wykres 2.1-25 Wartość dodana netto na 1 ha powierzchni użytków rolnych według typów rolniczych

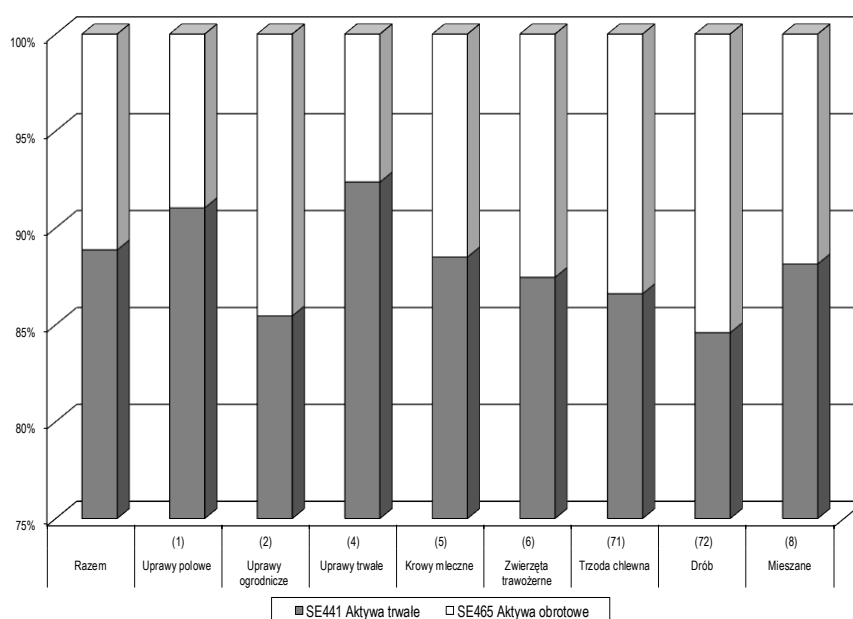

Wykres 2.1-26 Dochód z rodzinnego gospodarstwa rolnego na 1 ha powierzchni własnych użytków rolnych według typów rolniczych

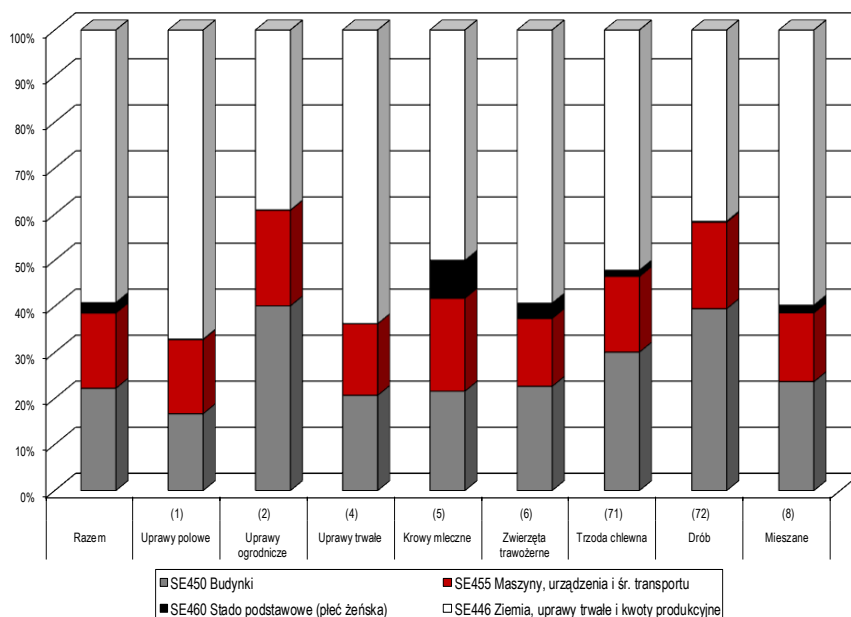
Struktura aktywów jest jednym z czynników decydujących o tempie krążenia środków ulokowanych w gospodarstwie rolnym. Wysoki udział środków trwałych znacznie zmniejsza tempo krążenia środków. Polskie gospodarstwa charakteryzowały się bardzo wysokim udziałem środków trwałych, przekraczającym 91% w gospodarstwach specjalizujących się w uprawach trwałych oraz uprawach polowych. Najniższy udział środków trwałych obserwowany był w gospodarstwach wyspecjalizowanych w chowie drobiu i w uprawach ogrodniczych, w których osiągnął 85% (patrz: Wykres 2.1-27).

Wykres 2.1-27 Struktura aktywów w gospodarstwach rolnych według typów rolniczych

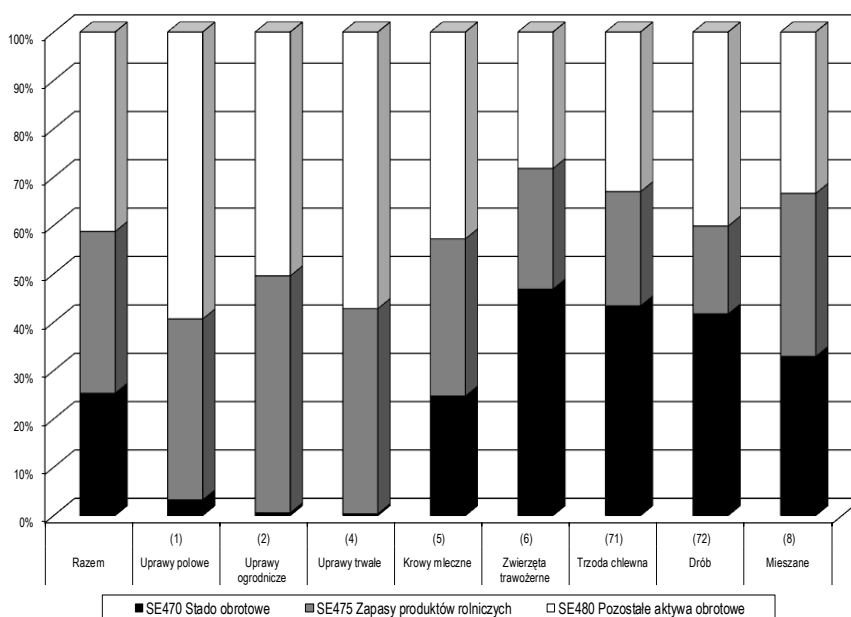
W strukturze aktywów trwałych w większości typów rolniczych dominowała wartość ziemi. Jedynie w gospodarstwach wyspecjalizowanych w uprawach ogrodniczych w strukturze aktywów trwałych dominowały budynki, które ze względu na specyfikę produkcji decydują o możliwościach wytwórczych. W gospodarstwach wyspecjalizowanych w chowie krów mlecznych oraz w chowie zwierząt trawożernych w strukturze aktywów trwałych zaznaczał się udział zwierząt stada podstawowego (odpowiednio: 8% oraz 3%). W gospodarstwach z produkcją mieszaną udział stada podstawowego w aktywach trwałych stanowił ok. 2%, w specjalizujących się w chowie trzody chlewnej 1%, natomiast w pozostałych grupach był bliski 0%. Udział maszyn, urządzeń i środków transportu był w poszczególnych typach gospodarstw na podobnym poziomie i wynosił od 15% do 21% (patrz: Wykres 2.1-28).

Wykres 2.1-28 Struktura aktywów trwałych w gospodarstwach rolnych według typów rolniczych

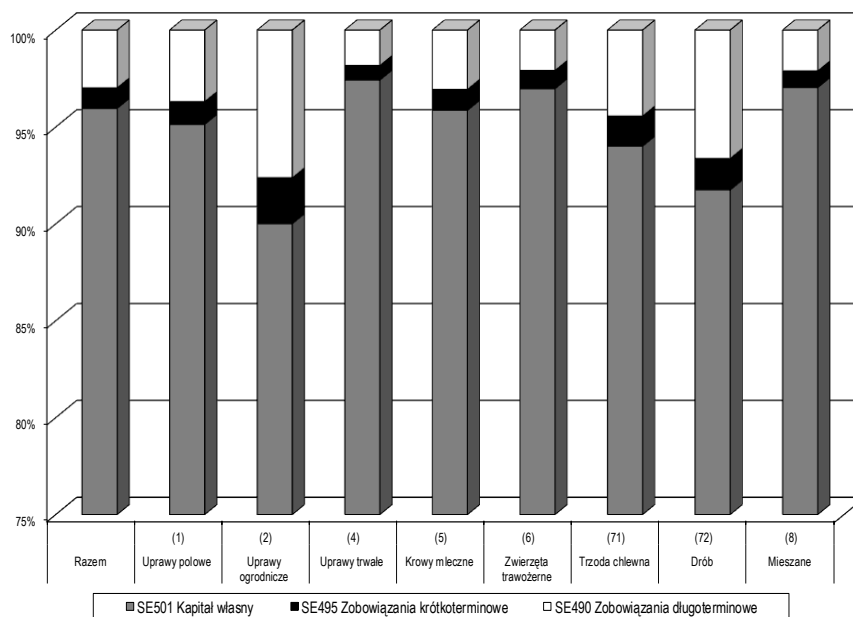
Specyfika produkcji poszczególnych typów rolniczych miała także decydujący wpływ na strukturę aktywów obrotowych. W gospodarstwach specjalizujących się w uprawach polowych, trwałych, ogrodniczych i mlecznych większą część aktywów obrotowych stanowiły pozostałe aktywa obrotowe. W gospodarstwach typu „Zwierzęta trawożerne”, „Trzoda chlewna” oraz „Drób” w strukturze aktywów obrotowych dominował udział stada obrotowego. Jedynie w gospodarstwach mieszanych wszystkie trzy składniki aktywów obrotowych pozostawały w zbliżonych relacjach (patrz: Wykres 2.1-29).

Wykres 2.1-29 Struktura aktywów obrotowych w gospodarstwach rolnych według typów rolniczych

W strukturze pasywów we wszystkich typach rolniczych gospodarstw dominował kapitał własny. Zdecydowanie wyższy od przeciętnego poziom zadłużenia występował w gospodarstwach specjalizujących się w uprawach ogrodniczych (ok. 10%) oraz w chowie drobiu (8%). W kapitale obcym wszystkich typów gospodarstw dominowało zadłużenie długoterminowe (69% – 80% zadłużenia ogółem) (patrz: Wykres 2.1-30).

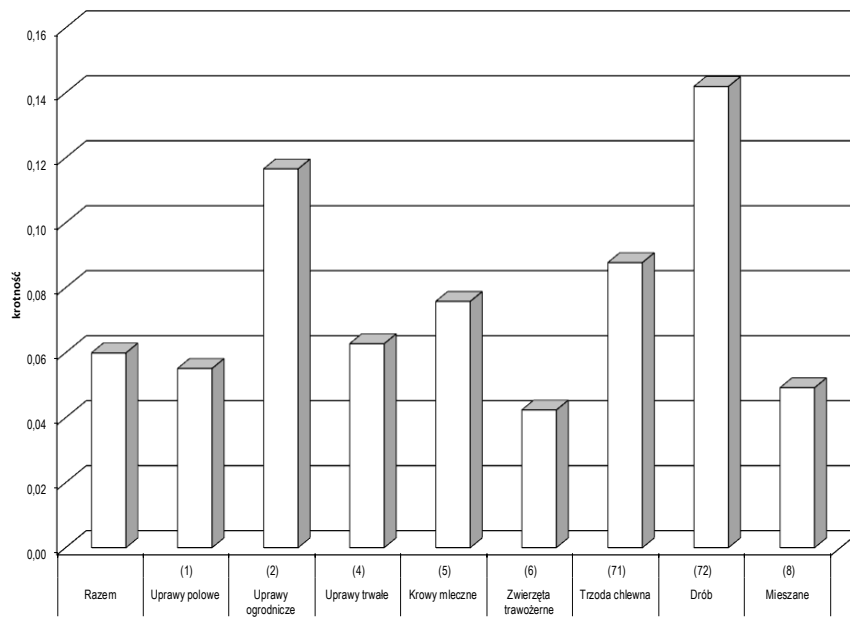
Wykres 2.1-30 Struktura pasywów w gospodarstwach rolnych według typów rolniczych

Przepływy pieniężne (2)⁹ ukazują zdolność gospodarstwa rolnego do samofinansowania działalności. Najwyższa relacja tego miernika do aktywów ogółem występowała w gospodarstwach specjalizujących się w chowie drobiu, najniższa natomiast w gospodarstwach typu „Zwierzęta trawożne” (Wykres 2.1-31).

⁹ Przepływ pieniężny (2) (SE530) - ukazuje zdolność gospodarstwa rolnego do samofinansowania swojej działalności i tworzenia oszczędności. Przepływ pieniężny (2) obliczany jest w następujący sposób: Przepływ pieniężny (1) + sprzedaż środków trwałych - zakupy i inwestycje w środkach trwałych + stan zobowiązań na koniec roku - stan zobowiązań na początek roku. Natomiast przepływ pieniężny (1) Ukazuje zdolność gospodarstwa rolnego do samofinansowania swojej działalności i tworzenia oszczędności w ramach działalności operacyjnej. Przepływ pieniężny (1) obliczany jest w następujący sposób: sprzedaż produktów + inne przychody + sprzedaż zwierząt - koszty ogółem - koszty zakupu zwierząt + saldo dopłat i podatków dotyczących działalności operacyjnej + saldo dopłat i podatków dotyczących inwestycji.

Wykres 2.1-31 Relacja przepływów pieniężnych (2) do aktywów ogółem według typów rolniczych

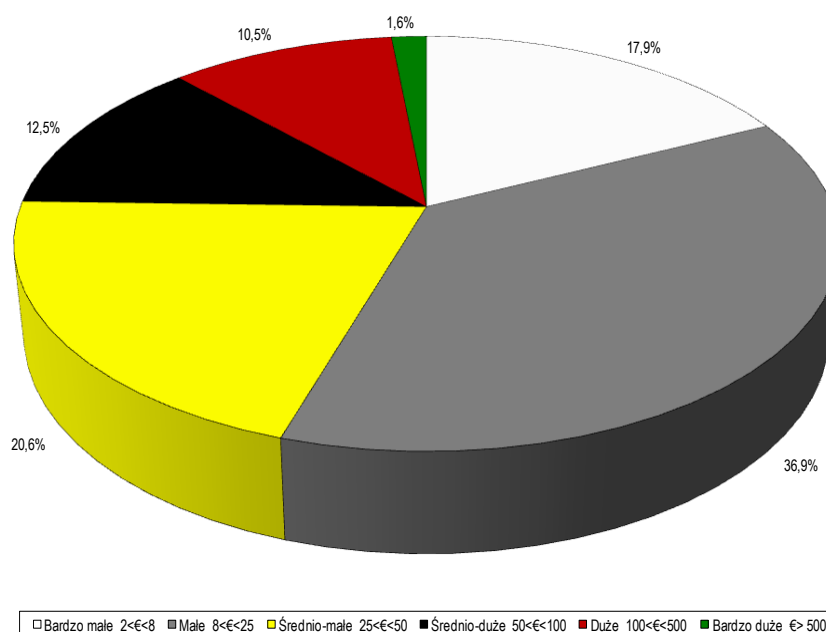

2.2. Wyniki Standardowe według klas wielkości ekonomicznej

2.2.1. Potencjał produkcyjny gospodarstw rolnych osób fizycznych według klas wielkości ekonomicznej

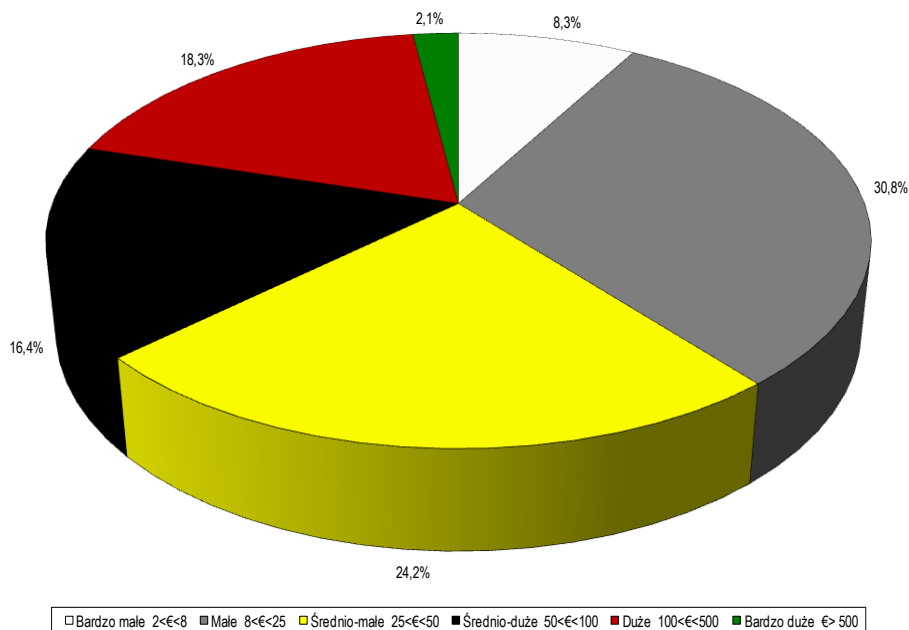
Biorąc pod uwagę obszar użytków rolnych zajmowanych przez poszczególne grupy gospodarstw najbardziej dominującą grupą były gospodarstwa małe (od 8 tys. do 25 tys. euro SO). Drugą grupą pod względem ilości zajmowanych użytków rolnych były gospodarstwa średnio-małe (od 25 tys. do 50 tys. euro SO). Gospodarstwa te w sumie zajmowały 57,5% powierzchni użytków rolnych. Gospodarstwa bardzo małe użytkowały 17,9% użytków rolnych (patrz: Wykres 2.2-1).

Wykres 2.2-1 Zasoby ziemi w gospodarstwach rolnych z pola obserwacji Polskiego FADN według klas wielkości ekonomicznej

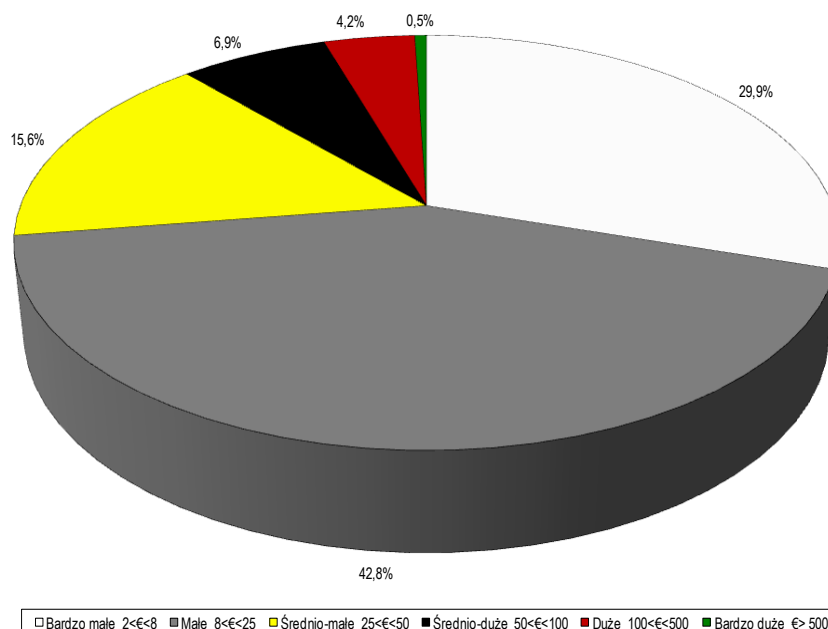
W gospodarstwach o wielkości ekonomicznej od 2 tys. euro do 50 tys. euro SO skoncentrowane było 63,3 % ogólnego pogłowia inwentarza żywego przeliczonego na jednostkę LU (patrz: Wykres 2.2-2).

Wykres 2.2-2 Pogłowie zwierząt w polu obserwacji Polskiego FADN według klas wielkości ekonomicznej (w jednostkach przeliczeniowych LU)

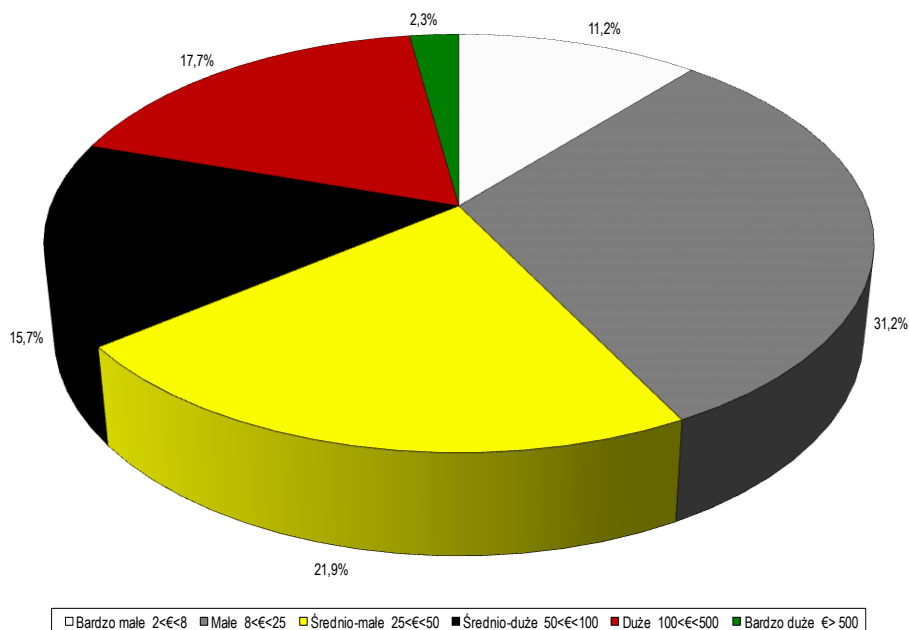
W przypadku rozkładu nakładów pracy określonych w AWU wiodącą rolę odgrywały gospodarstwa małe, które skupiały 42,8% ogółu nakładów (patrz: Wykres 2.2-3).

Wykres 2.2-3 Nakłady pracy w polu obserwacji Polskiego FADN według klas wielkości ekonomicznej (w osobach przeliczeniowych AWU)

Największy udział w wytwarzaniu Standardowej Produkcji miały gospodarstwa małe (31,2%), a najmniejszy gospodarstwa bardzo duże (2,3%) (patrz: Wykres 2.2-4).

**Wykres 2.2-4 Wartość Standardowej Produkcji dla pola obserwacji
Polskiego FADN według klas wielkości ekonomicznej**

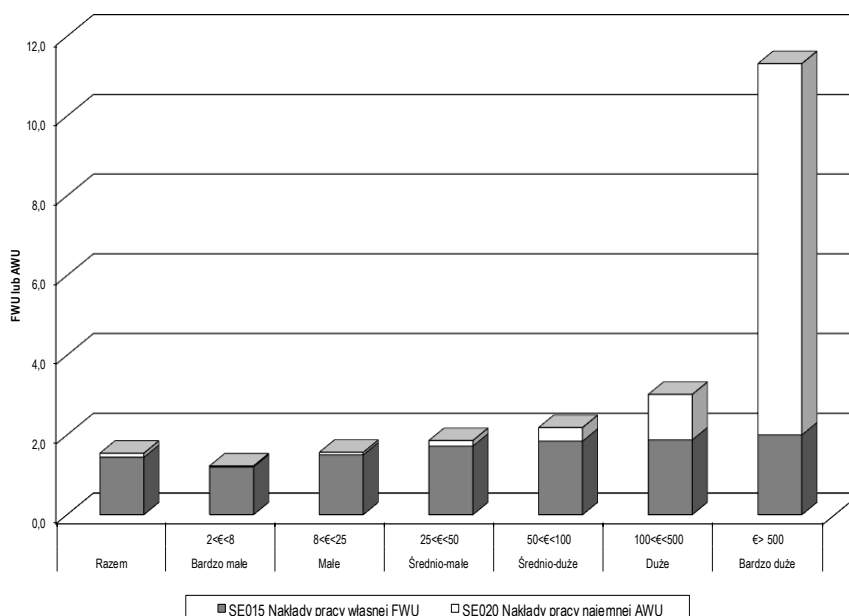

2.2.2. Wyniki działalności gospodarstw rolnych osób fizycznych według klas wielkości ekonomicznej

Średnio w gospodarstwach rolnych osób fizycznych nakłady pracy wynosiły 1,5 AWU ze znacznym udziałem pracy własnej (93%).

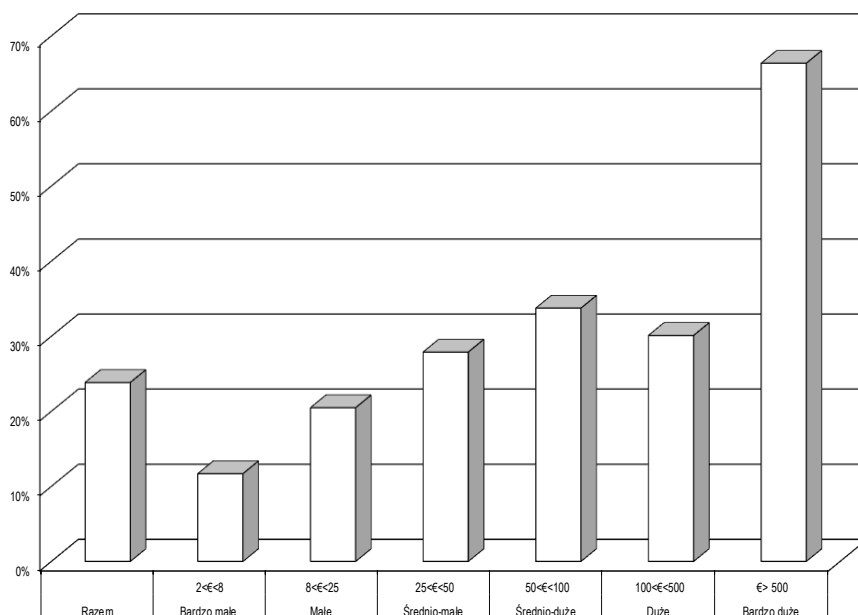
Poziom nakładów pracy rósł wraz ze wzrostem klasy wielkości ekonomicznej. Wykorzystanie własnej siły roboczej we wszystkich klasach wielkości ekonomicznej gospodarstw wynosiło od 1,2 do 2,0 FWU. Gospodarstwa o wielkości ekonomicznej do 100 tys. euro SO opierały się głównie na własnej sile roboczej, co podkreśla ich rodzinny charakter (patrz: Wykres 2.2-5). W gospodarstwach dużych (od 100 do 500 tys. euro SO) udział pracy własnej również był większy niż pracy najemnej i wynosił 62%. Jedynie w gospodarstwach bardzo dużych (powyżej 500 tys. euro SO) w nakładach pracy dominowała praca najemna, a praca własna stanowiła 18% nakładów pracy ogółem.

Wykres 2.2-5 Wielkość i struktura nakładów pracy w przeliczeniu na gospodarstwo według klas wielkości ekonomicznej

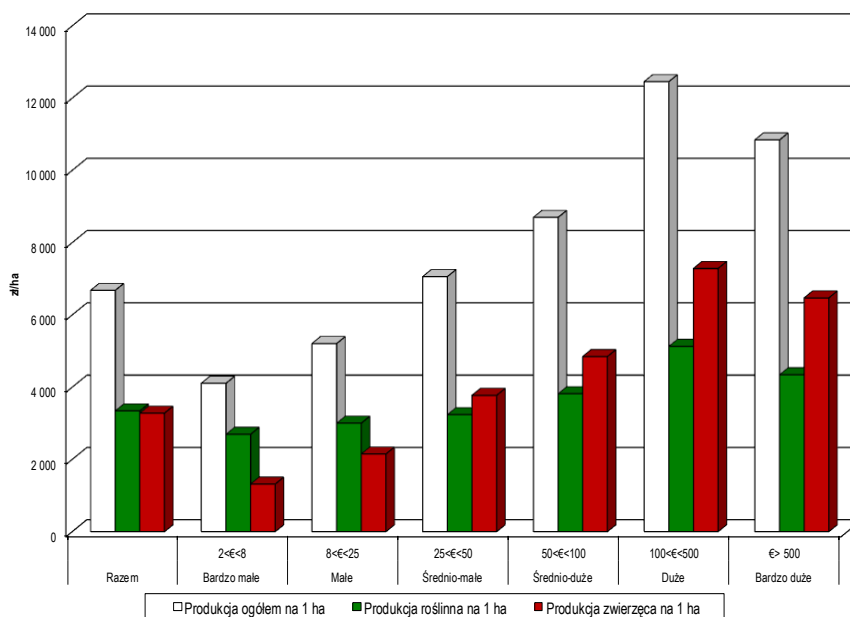
Zasadniczo w strukturze użytków rolnych będących w użytkowaniu gospodarstw, dominowały grunty własne. Udział dzierżawy rósł wraz ze zwiększaniem się wielkości ekonomicznej gospodarstw: z 12% w gospodarstwach bardzo małych (od 2 tys. do 8 tys. euro SO) do 34% w gospodarstwach średnio-dużych (od 50 do 100 tys. euro SO), następnie nieznacznie zmalał (do 30%) w gospodarstwach dużych (od 100 do 500 tys. euro SO). W gospodarstwach bardzo dużych grunty dodzierżawione stanowiły przeważającą część (66%) użytków rolnych ogółem (patrz: Wykres 2.2-6).

Wykres 2.2-6 **Udział dodzierżawionych użytków rolnych w całkowitej powierzchni użytków rolnych gospodarstwa według klas wielkości ekonomicznej**

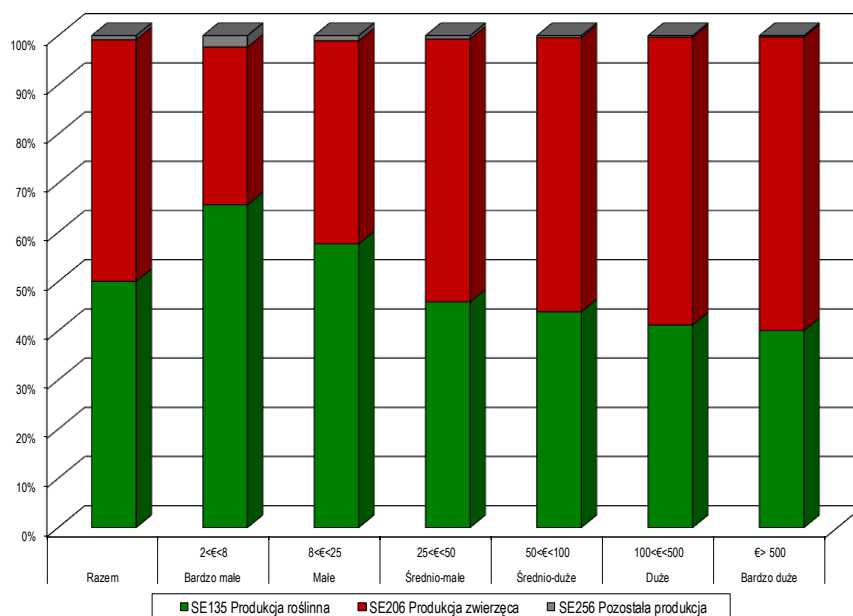
Produktywność ziemi mierzona wartością produkcji ogółem na 1 ha użytków rolnych wynosiła średnio 6 679 zł/ha dla ogółu gospodarstw osób fizycznych i wzrastała wraz z klasą wielkości ekonomicznej (od 4 107 zł/ha do 12 455 zł/ha) w gospodarstwach o wielkości ekonomicznej od 2 tys. do 500 tys. euro SO. W gospodarstwach największych produktywność była niższa niż w klasie poprzedzającej i wynosiła 10 843 zł/ha (patrz: Wykres 2.2-7).

Wykres 2.2-7 **Produkcja na 1 ha użytków rolnych w gospodarstwach rolnych według klas wielkości ekonomicznej**

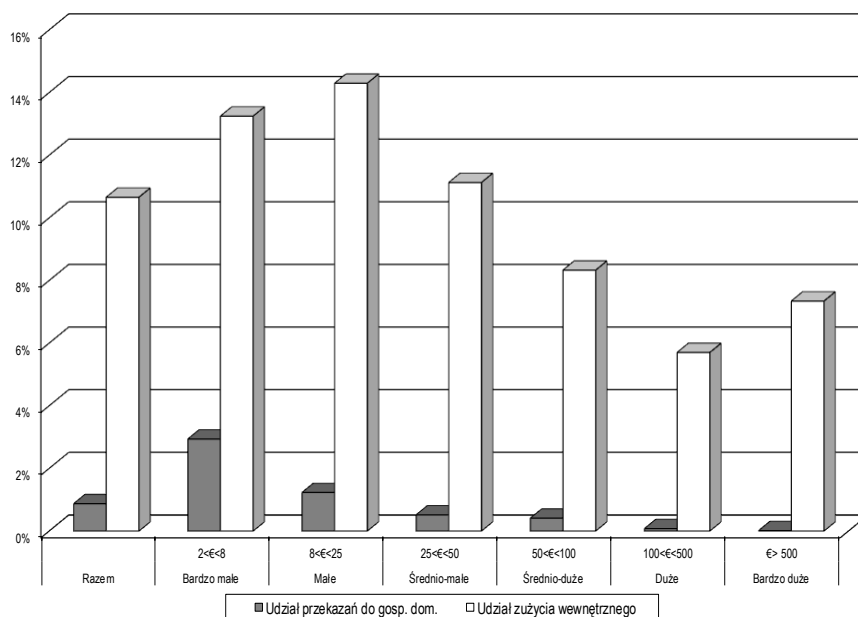
Średnio dla ogółu gospodarstw rolnych osób fizycznych w strukturze produkcji ogółem proporcje produkcji roślinnej i zwierzęcej były na zbliżonym poziomie. Analizując poszczególne klasy wielkości ekonomicznej produkcja roślinna dominowała w gospodarstwach bardzo małych i małych, a jej udział malał wraz ze wzrostem klasy wielkości ekonomicznej na korzyść produkcji zwierzęcej. Pozostała produkcja nie miała istotnego wpływu na wartość wytworzonej produkcji ogółem, a jej udział malał wraz ze wzrostem siły ekonomicznej gospodarstwa, od 2% w gospodarstwach bardzo małych (od 2 tys. do 8 tys. euro SO) do 0,3% w gospodarstwach dużych i bardzo dużych (patrz: Wykres 2.2-8).

Wykres 2.2-8 Struktura produkcji ogółem według klas wielkości ekonomicznej

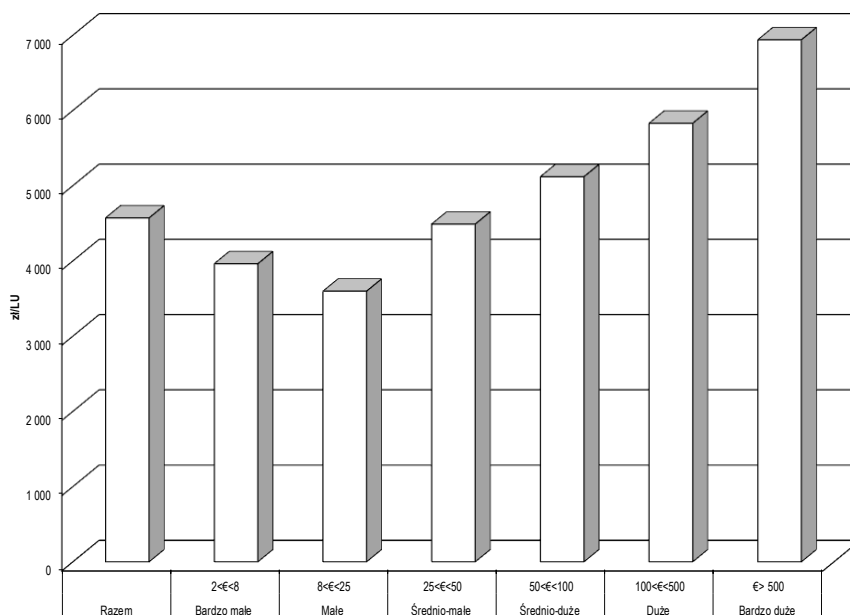
Wraz ze wzrostem klasy wielkości ekonomicznej, przekazania produktów i usług do gospodarstwa domowego stanowiły w strukturze produkcji coraz mniejszy udział od 3% w gospodarstwach bardzo małych do 0,01% w gospodarstwach bardzo dużych. Zużycie wewnętrzne największe było w gospodarstwach małych (od 8 do 25 tys. euro SO) i wynosiło ok. 14%, natomiast najmniejsze w gospodarstwach dużych, w których stanowiło ok. 6% (patrz: Wykres 2.2-9).

Wykres 2.2-9 Udział przekazania produktów do gospodarstwa domowego oraz zużycia wewnętrznego w produkcji ogółem według klas wielkości ekonomicznej

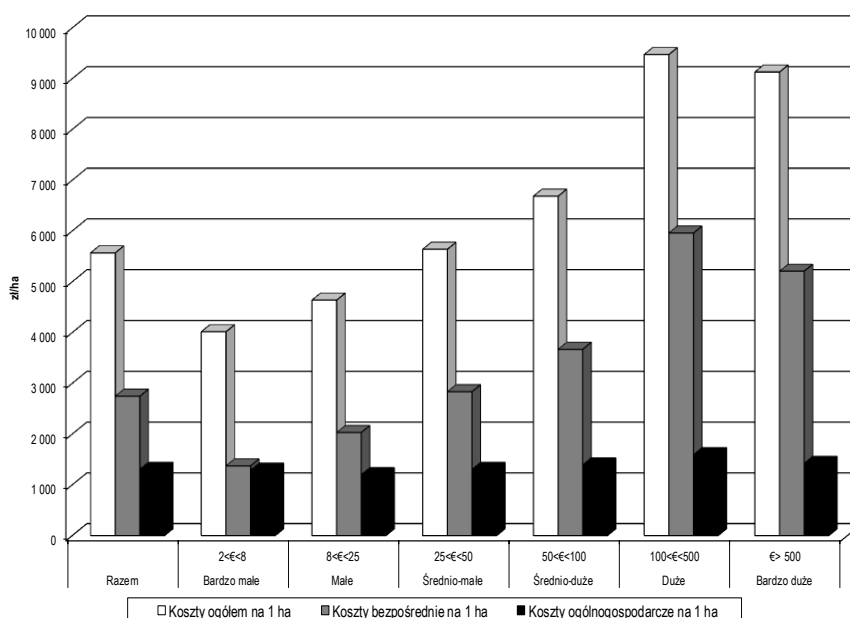
Wartość produkcji zwierzęcej na 1 sztukę przeliczeniową zwierząt (LU) średnio dla gospodarstw osób fizycznych wyniosła 4 570 zł/LU. Produktywność zwierząt najwyższa była w gospodarstwach bardzo dużych i wyniosła 6 938 zł/LU (dla porównania w gospodarstwach małych wartość ta wyniosła 3 596 zł/LU). Wynikało to z kierunku specjalizacji i struktury produkcji tych gospodarstw (patrz: Wykres 2.2-10).

Wykres 2.2-10 Produkcja zwierzęca na 1 LU według klas wielkości ekonomicznej

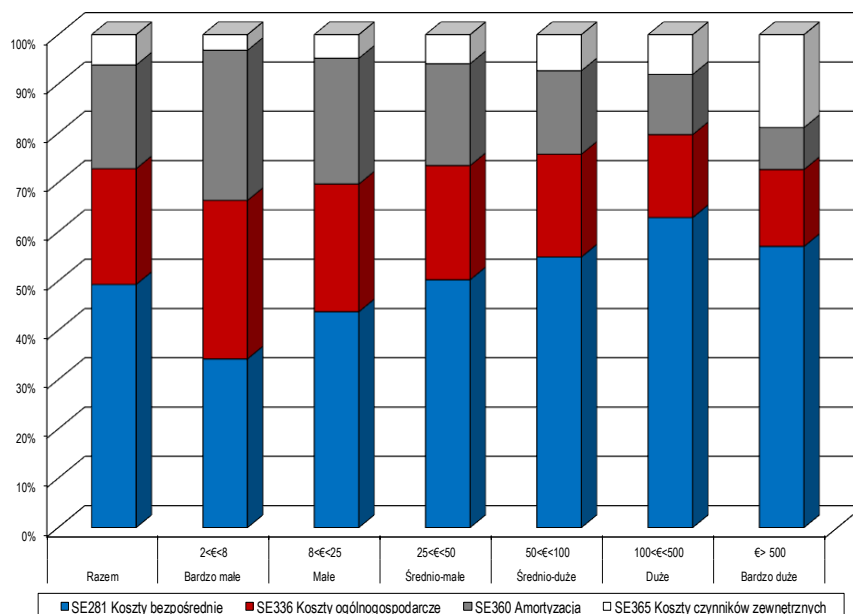

Intensywność produkcji, określana na podstawie poniesionych kosztów ogółem na 1 ha użytków rolnych, zwiększała się wraz ze wzrostem klasy wielkości ekonomicznej gospodarstw do klasy gospodarstw dużych, po czym, w klasie gospodarstw bardzo dużych, wystąpił nieznaczny spadek. Znaczne zwiększenie w porównaniu do poprzedniej grupy występuje w gospodarstwach dużych (9 475 zł/ha) w stosunku do kwoty 6 685 zł/ha w gospodarstwach średnio-dużych. Zgodnie z tą zasadą rosły też bezpośrednie koszty produkcji. Koszty ogólnogospodarcze kształtowały się na zbliżonym poziomie, tj. pomiędzy 1 202 a 1 595 zł/ha użytków rolnych, przy czym najwyższe były w gospodarstwach dużych (patrz: Wykres 2.2-11). Wraz ze wzrostem wielkości ekonomicznej w gospodarstwach rolnych zwiększeniu ulegała produkcja zwierzęca, a co za tym idzie – ponoszone na nią koszty, które nie miały bezpośredniego przełożenia na posiadaną powierzchnię użytków rolnych.

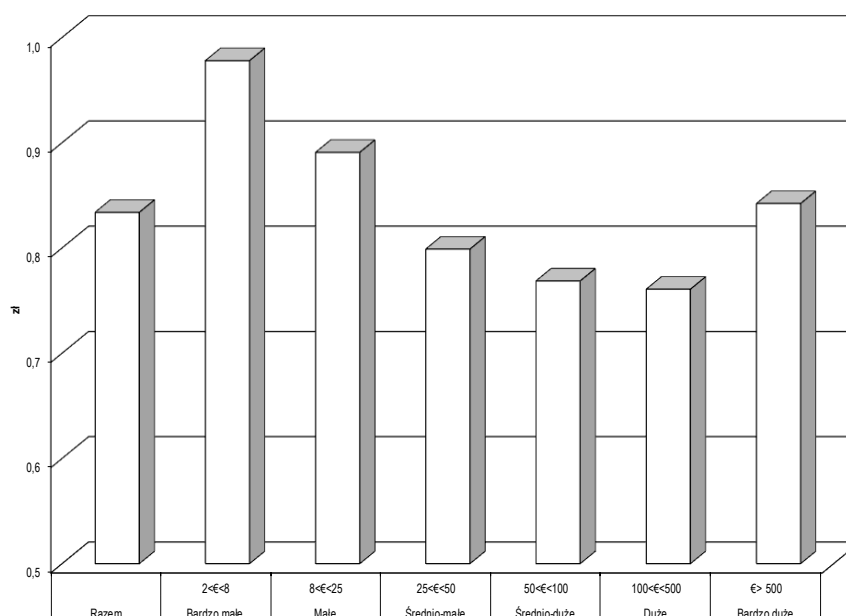
Wykres 2.2-11 Koszty produkcji na 1 ha użytków rolnych w gospodarstwach rolnych według klas wielkości ekonomicznej

W strukturze kosztów ogółem udział kosztów bezpośrednich rósł proporcjonalnie wraz ze wzrostem klasy wielkości ekonomicznej do klasy gospodarstw dużych od ok. 34% do 63%. W gospodarstwach bardzo dużych wynosił natomiast 57%. Udział amortyzacji w kosztach ogółem malał wraz ze wzrostem klasy wielkości ekonomicznej (z ok. 30% do ok. 9%). Ta ostatnia zależność może świadczyć o zbyt dużym wyposażeniu małych gospodarstw w majątek trwały – w takim wypadku koszty utrzymania znacznej liczby nie wykorzystanych w pełni środków trwałych zmniejszały dochód gospodarstw. Udział kosztów ogólnogospodarczych malał wraz ze wzrostem klasy wielkości ekonomicznej (z ok. 32% do ok. 16%) (patrz: Wykres 2.2-12).

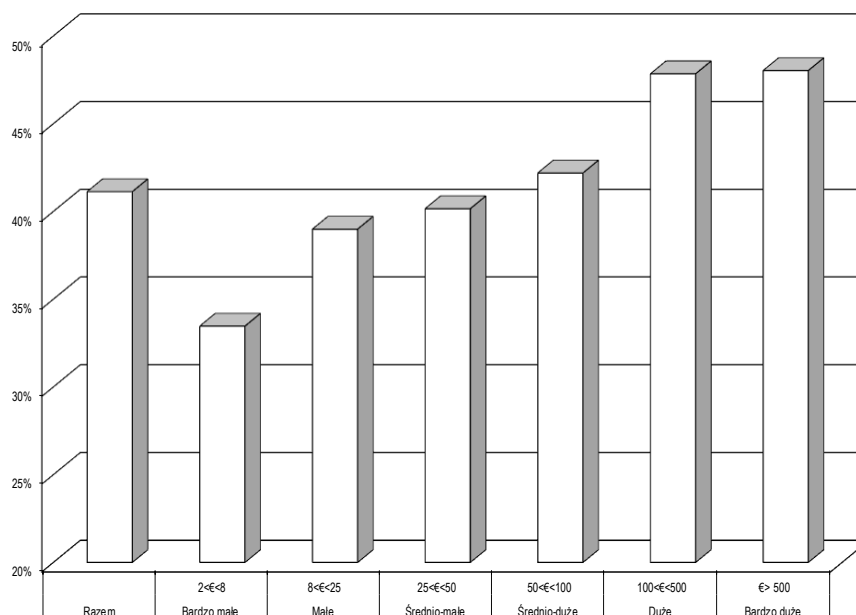
Wykres 2.2-12 Struktura kosztów ogółem według klas wielkości ekonomicznej

W 2019 roku we wszystkich grupach koszt wytworzenia 1 zł produkcji był niższy niż wartość tej produkcji. W najmniej korzystnej sytuacji były gospodarstwa bardzo małe (od 2 tys. do 8 tys. euro SO). W celu wytworzenia 1 zł produkcji ogółem musiały zaangażować 0,98 zł kosztów, co oznacza, że działalność była na granicy opłacalności. Najlepsza sytuacja wystąpiła w gospodarstwach dużych. Do wytworzenia 1 zł produkcji ogółem potrzebowały one zaangażowania kosztów ogółem na poziomie 0,76 zł (patrz: Wykres 2.2-13).

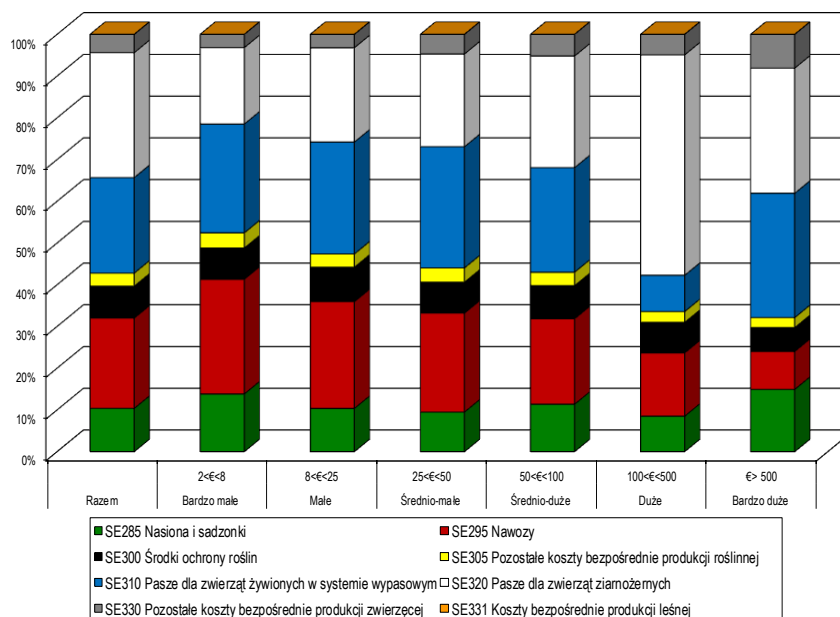
Wykres 2.2-13 Koszt wytworzenia 1 zł produkcji ogółem według klas wielkości ekonomicznej

Relacja kosztów bezpośrednich do wartości produkcji ogółem wykazywała tendencję rosnącą wraz ze zwiększaniem się klasy wielkości ekonomicznej gospodarstw. Najniższa była w gospodarstwach bardzo małych (od 2 tys. do 8 tys. euro SO), w których wyniosła ok. 33%. Najwyższy poziom kosztów bezpośrednich w porównaniu do produkcji ogółem (ok. 48%) osiągnęły gospodarstwa duże (od 100 do 500 tys. euro SO) oraz bardzo duże (powyżej 500 tys. euro SO) (patrz: Wykres 2.2-14).

Wykres 2.2-14 Relacja kosztów bezpośrednich do produkcji ogółem według klas wielkości ekonomicznej

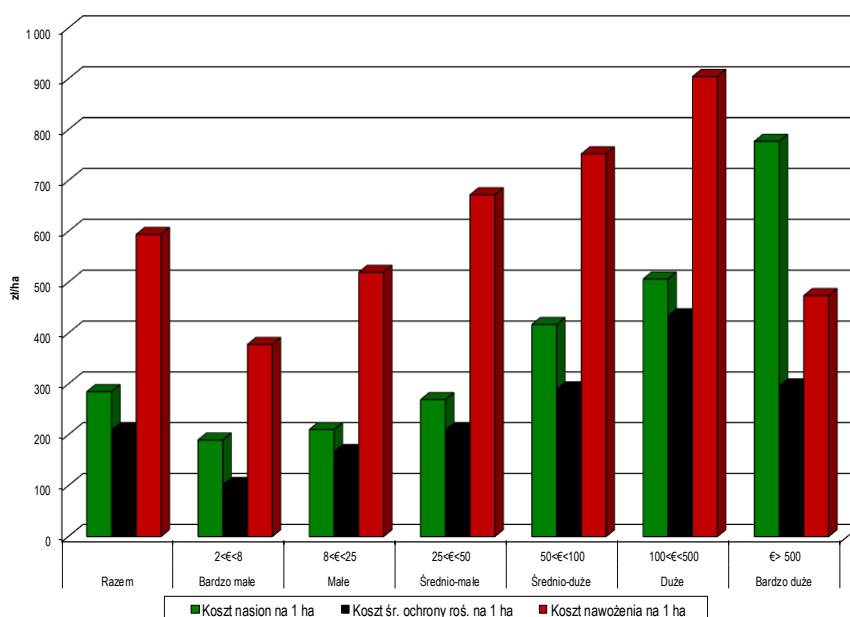

Struktura kosztów bezpośrednich w gospodarstwach do 100 tys. euro SO była podobna. Zaznaczał się w niej udział nawozów oraz pasz. W gospodarstwach od 100 do 500 tys. euro SO zdecydowanie dominowały koszty pasz zwierząt ziarnożernych, osiągając poziom 53%. W gospodarstwach największych znaczny udział stanowiły koszty pasz, zarówno dla zwierząt żywionych w systemie wypasowym jak i ziarnożernych (po 30%). Udział kosztu nawozów malał wraz ze zwiększaniem się klasy wielkości ekonomicznej gospodarstw od 27% do 9%. Udział kosztów nasion i sadzonek wyniósł między 8% a 15%. Udział kosztu środków ochrony roślin wahał się w granicach 6-8%. Pozostałe koszty bezpośrednie zarówno do produkcji roślinnej jak i zwierzęcej nie miały znaczącego udziału. Żadna z analizowanych grup nie wykazała kosztów bezpośrednich produkcji leśnej na poziomie przewyższającym 0,1% kosztów bezpośrednich ogółem (patrz: Wykres 2.2-15).

Wykres 2.2-15 Struktura kosztów bezpośrednich według klas wielkości ekonomicznej

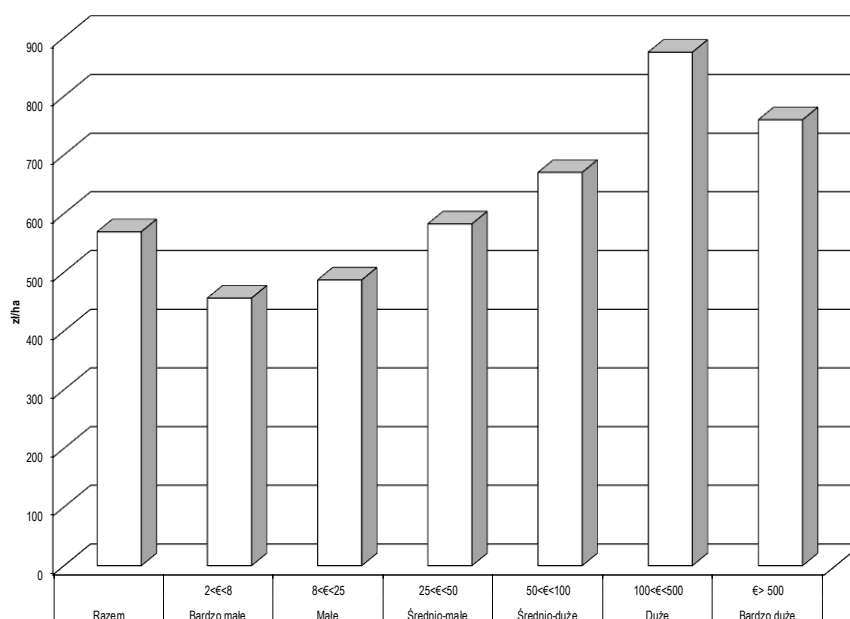
Koszty nasion, nawożenia i środków ochrony roślin w przeliczeniu na 1 ha użytków rolnych bardzo silnie związane były z klasą wielkości ekonomicznej gospodarstw. Koszt nasion rósł wraz ze zwiększaniem się wielkości ekonomicznej i w gospodarstwach bardzo dużych był 4-krotnie wyższy niż w gospodarstwach bardzo małych. Najwyższy koszt nawozów wystąpił w gospodarstwach dużych, w których osiągnął ponad 2-krotnie wyższy poziom niż w gospodarstwach bardzo małych. Ta grupa gospodarstw ponosiła również najwyższe koszty środków ochrony roślin w przeliczeniu na 1 ha. Gospodarstwa bardzo duże wykazywały mniejszą intensywność nawożenia i ochrony roślin niż klasa niższa przy jednocześnie zdecydowanie wyższych kosztach nasion na 1 ha (patrz: Wykres 2.2-16).

Wykres 2.2-16 Koszty nasion, nawożenia i środków ochrony roślin na 1 ha użytków rolnych w gospodarstwach rolnych według klas wielkości ekonomicznej

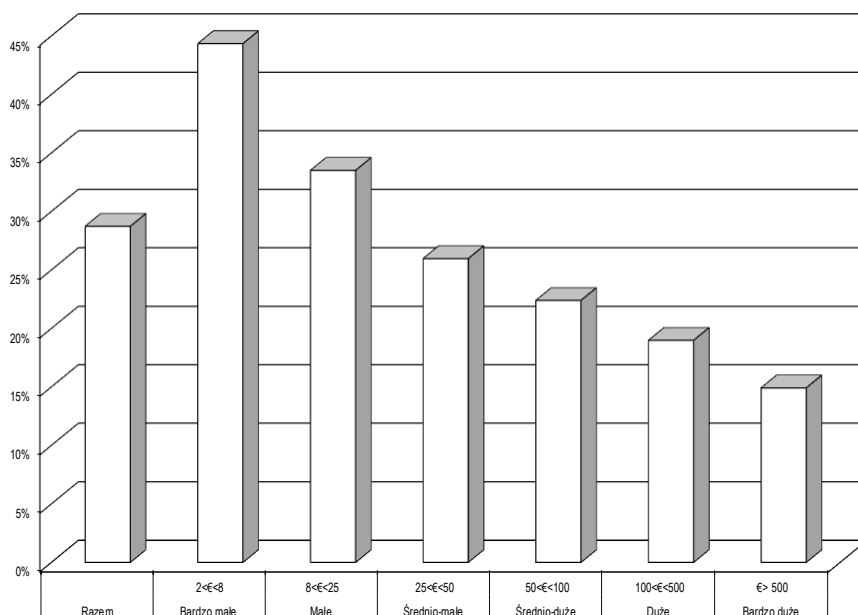
Z wielkością ekonomiczną bardzo wyraźnie wiązały się również koszty energii oraz paliw silnikowych i grzewczych ponoszone na 1 ha użytków rolnych, wynosząc od 456 zł/ha w gospodarstwach najmniejszych (od 2 tys. do 8 tys. euro SO) do 875 zł/ha w gospodarstwach dużych (od 100 do 500 tys. euro SO). W gospodarstwach największych koszty te były nieco niższe niż w klasie poprzedzającej i wynosiły 760 zł/ha (patrz: Wykres 2.2-17).

Wykres 2.2-17 Koszty energii elektrycznej i paliw na 1 ha użytków rolnych w gospodarstwach rolnych według klas wielkości ekonomicznej

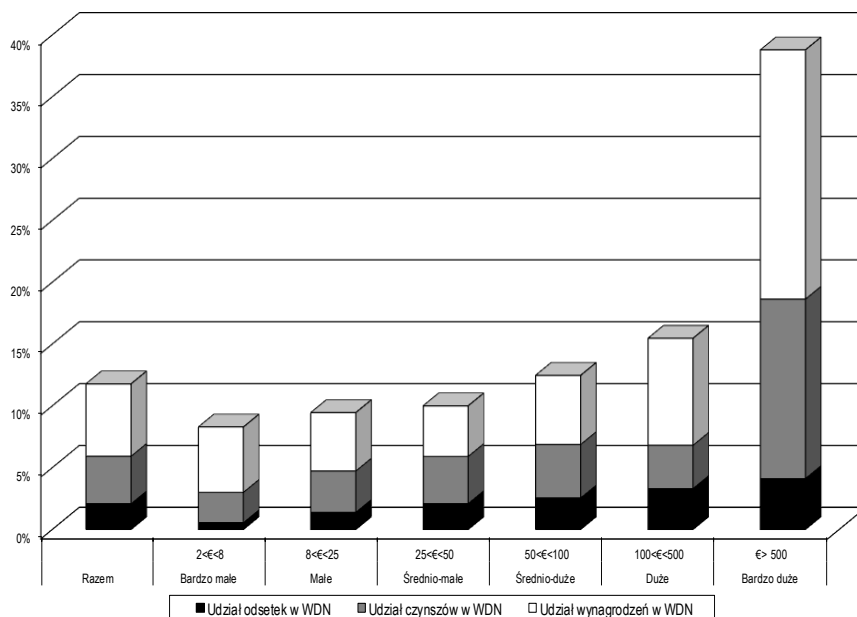
Udział amortyzacji w wartości dodanej brutto wykazywał tendencję malejącą wraz ze wzrostem klasy wielkości ekonomicznej gospodarstwa. Amortyzacja stanowiła 44% wartości dodanej brutto w gospodarstwach bardzo małych (od 2 tys. do 8 tys. euro SO) i jej udział w wartości dodanej brutto zmalał do 15% w gospodarstwach bardzo dużych (powyżej 500 tys. euro SO) (patrz: Wykres 2.2-18). Potwierdza to negatywny wpływ przeinwestowania w środki trwałe na dochód (porównaj także: Wykres 2.2-12).

Wykres 2.2-18 Udział amortyzacji w wartości dodanej brutto według klas wielkości ekonomicznej

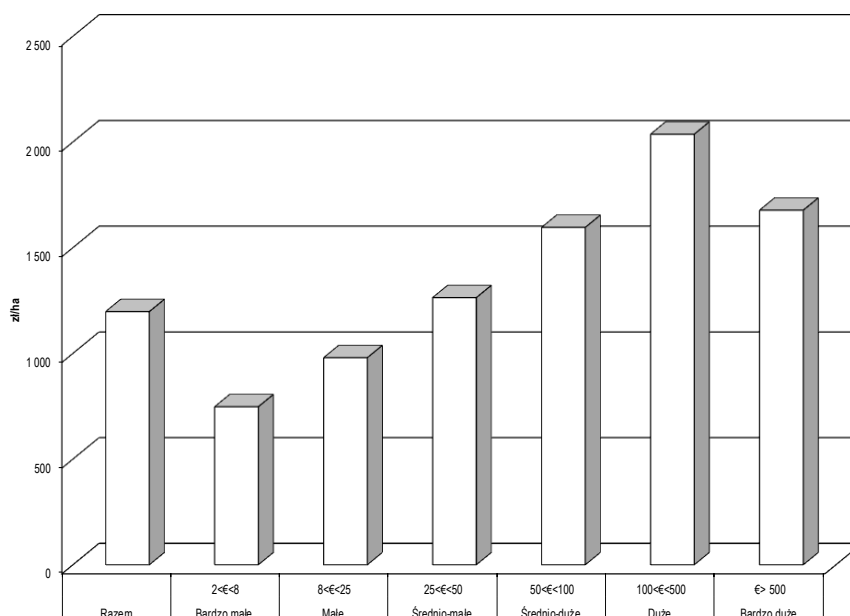
We wszystkich grupach dominującym składnikiem kosztów czynników zewnętrznych był koszt pracy (od 41% w klasie gospodarstw średnio-małych do 64% w klasie gospodarstw bardzo małych). Gospodarstwa bardzo małe wykazały najniższe koszty pracy najmniejszej na gospodarstwo, ale ze względu na znikomą wartość odsetek i czynszów ich udział w kosztach czynników zewnętrznych jest znaczący. Najwyższy udział kosztów czynników zewnętrznych w wartości dodanej netto (WDN) wystąpił w gospodarstwach bardzo dużych i wynosił 39%. Potwierdza to fakt znacznie intensywniejszego wykorzystania czynników spoza gospodarstwa wraz ze zwiększeniem się jego klasy wielkości ekonomicznej (patrz: Wykres 2.2-19).

Wykres 2.2-19 Udział kosztów czynników zewnętrznych w wartości dodanej netto według klas wielkości ekonomicznej

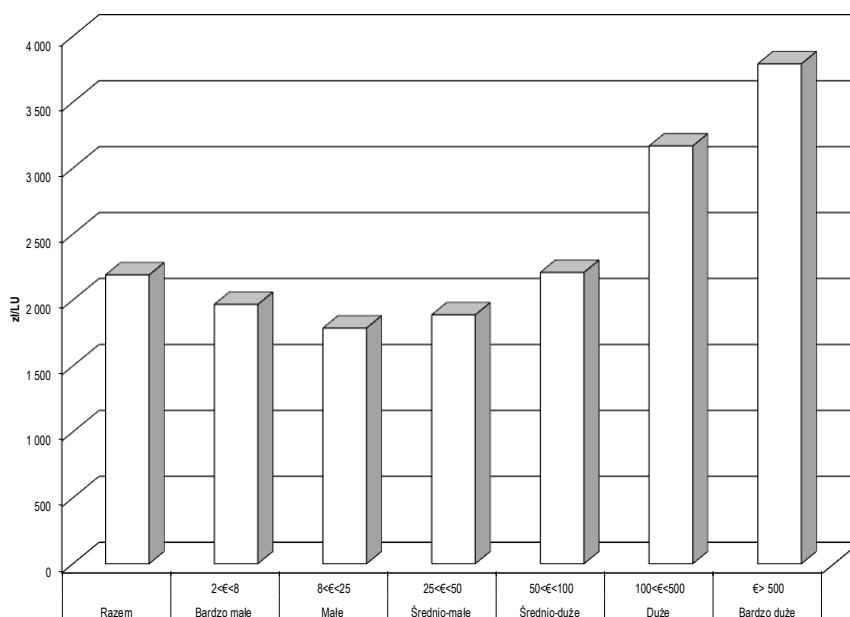
Koszty bezpośrednie produkcji roślinnej na 1 ha wykazywały tendencję wzrostową wraz ze wzrostem klasy wielkości ekonomicznej gospodarstw do klasy gospodarstw dużych. W grupie gospodarstw bardzo małych wynosiły one 747 zł/ha, natomiast w grupie gospodarstw dużych 2 036 zł/ha. W gospodarstwach bardzo dużych ich poziom był zbliżony do kosztów ponoszonych przez gospodarstwa średnio-duże i wynosił 1 677 zł/ha (patrz: Wykres 2.2-20).

Wykres 2.2-20 Koszty bezpośrednie produkcji roślinnej na 1 ha według klas wielkości ekonomicznej

W przypadku kosztów bezpośrednich produkcji zwierzęcej na 1 LU najwyższe koszty wystąpiły w gospodarstwach bardzo dużych (pow. 500 tys. euro SO) i wyniosły 3 790 zł/LU. Koszty niższe niż średnio dla grupy (2 189 zł/LU) wystąpiły w gospodarstwach bardzo małych, małych i średnio-małych, odpowiednio 1 966 zł/LU, 1 787 zł/LU oraz 1 887 zł/LU (patrz: Wykres 2.2-21).

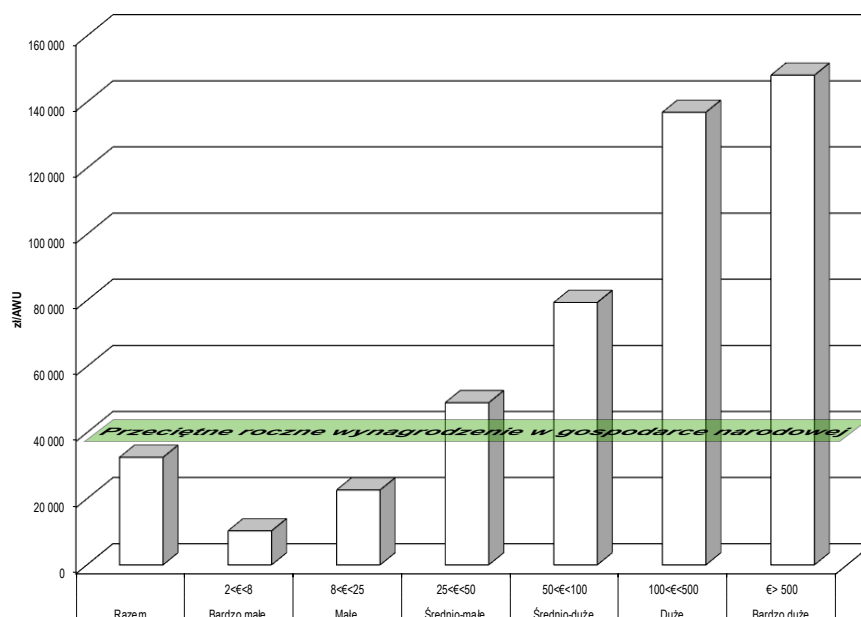
Wykres 2.2-21 Koszty bezpośrednie produkcji zwierzęcej na 1 LU według klas wielkości ekonomicznej

W wartości dodanej netto wypracowanej w gospodarstwach osób fizycznych na osobę pełnozatrudnioną (AWU) występowały zasadnicze różnice w poszczególnych grupach gospodarstw. Granicą było w tym przypadku 25 tys. euro SO. Gospodarstwa o wielkości ekonomicznej przekraczającej ten próg uzyskały wartość dodaną netto na osobę pełnozatrudnioną przewyższającą przeciętne wynagrodzenie netto w gospodarce narodowej¹⁰, podczas gdy gospodarstwa w klasach wielkości ekonomicznej poniżej 25 tys. euro SO osiągnęły zdecydowanie gorsze wyniki. W gospodarstwach tych stosunek wartości dodanej netto na jednego pełnozatrudnionego do przeciętnego wynagrodzenia netto w gospodarce narodowej stanowił odpowiednio: 26% w gospodarstwach bardzo małych oraz 57% w gospodarstwach małych (patrz: Wykres 2.2-22). W klasie gospodarstw bardzo dużych, charakteryzującej się najwyższą wartością dodaną netto w przeliczeniu na 1 AWU poziom ten był wyższy od przeciętnego rocznego wynagrodzenia około 3,7-krotnie.

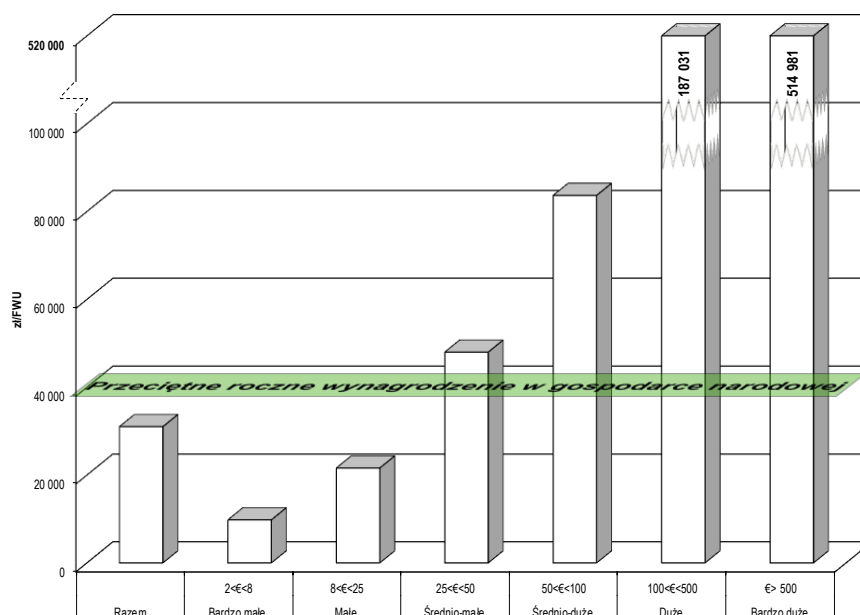
¹⁰ Przeciętne roczne wynagrodzenie netto w gospodarce narodowej = 39 877 zł w 2019 r. Szacunek własny, na podstawie danych GUS.

Wykres 2.2-22 Wartość dodana netto na osobę pełnozatrudnioną w porównaniu z przeciętnym rocznym wynagrodzeniem netto w gospodarce narodowej według klas wielkości ekonomicznej

Analizując rozkład dochodu z rodzinnego gospodarstwa rolnego (DzRGR) przypadającego na osobę pełnozatrudnioną rodziny (FWU) również granicą było 25 tys. euro SO. Najwyższy dochód na FWU wystąpił w grupie gospodarstw bardzo dużych (powyżej 500 tys. euro SO), w których był prawie 13-krotnie większy niż przeciętne wynagrodzenie netto w gospodarce narodowej. Miało to związek ze znacznym zaangażowaniem najmniejszej pracy w działalności tych gospodarstw, której koszty potrącane są z wartości dodanej netto (porównaj Wykres 2.2-5). W wyniku tego DzRGR przeliczony na FWU ukształtował się bardzo wysoko. W gospodarstwach bardzo małych (poniżej 8 tys. euro SO) DzRGR w przeliczeniu na FWU stanowił 25% przeciętnego wynagrodzenia netto w gospodarce narodowej, natomiast w gospodarstwach małych 54% (patrz: Wykres 2.2-23).

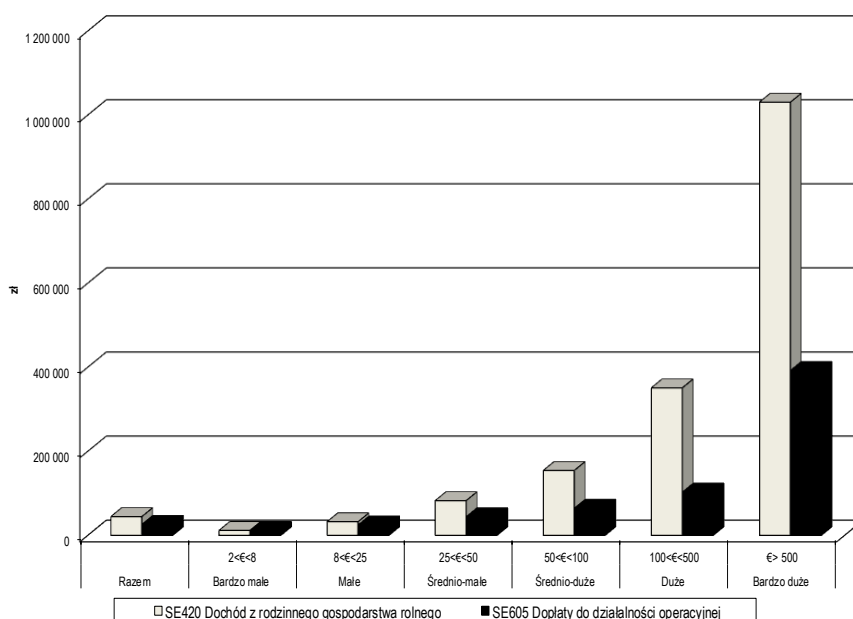
Wykres 2.2-23 Dochód z rodzinnego gospodarstwa rolnego na osobę pełnozatrudnioną rodziny w porównaniu z przeciętnym rocznym wynagrodzeniem netto w gospodarce narodowej według klas wielkości ekonomicznej

W przeliczeniu na gospodarstwo dopłaty do działalności operacyjnej rosły wraz ze zwiększaniem się wielkości ekonomicznej gospodarstwa. Najwyższa relacja dopłat do działalności operacyjnej do dochodu z rodzinnego gospodarstwa rolnego (101%) występowała w gospodarstwach bardzo małych (od 2 tys. do 8 tys. euro SO). Oznacza to, że w tej grupie gospodarstw dopłaty pokrywały nadwyżkę kosztów, podatków oraz salda podatku VAT nad produkcją¹¹. Wartość tej relacji zmniejszała się wraz ze wzrostem klasy wielkości ekonomicznej do gospodarstw dużych (od 100 do 500 tys. euro SO), osiągając w tej grupie poziom 29%. W przypadku gospodarstw bardzo dużych (powyżej 500 tys. euro SO) relacja ta wynosiła natomiast 38% (patrz: Wykres 2.2-24).

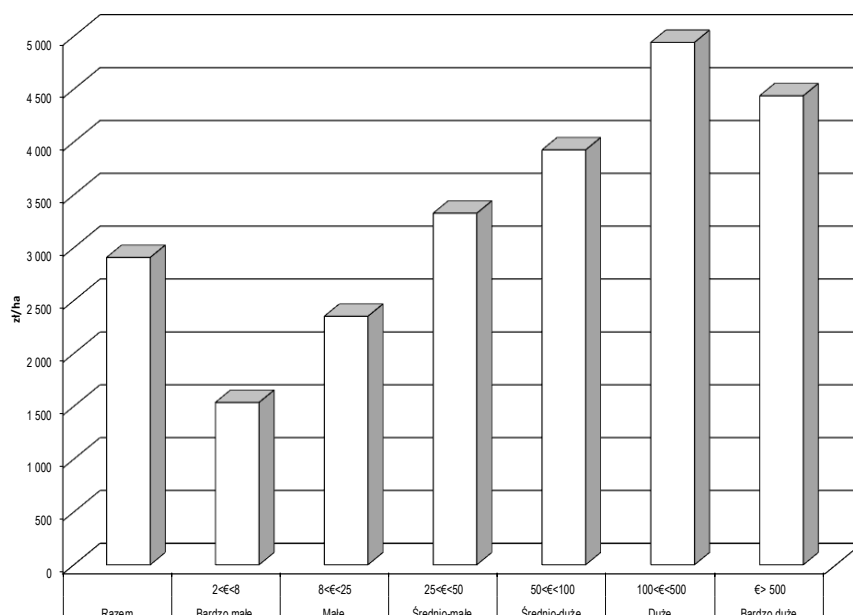
¹¹ Gospodarstwa bardzo małe w wytworzenie 1 zł produkcji ogółem musiały zaangażować 0,98 zł kosztów ogółem (patrz: Wykres 2.1-13). Koszty ogółem w wynikach standardowych nie obejmują jednak podatków oraz salda podatku VAT. Uwzględnienie tych dwóch pozycji w rachunku dochodu z rodzinnego gospodarstwa rolnego spowodowało, że całkowite koszty działalności gospodarstwa nie zostały pokryte produkcją osiągniętą w gospodarstwach.

Wykres 2.2-24 Dopłaty do działalności operacyjnej oraz dochód z rodzinnego gospodarstwa rolnego według klas wielkości ekonomicznej

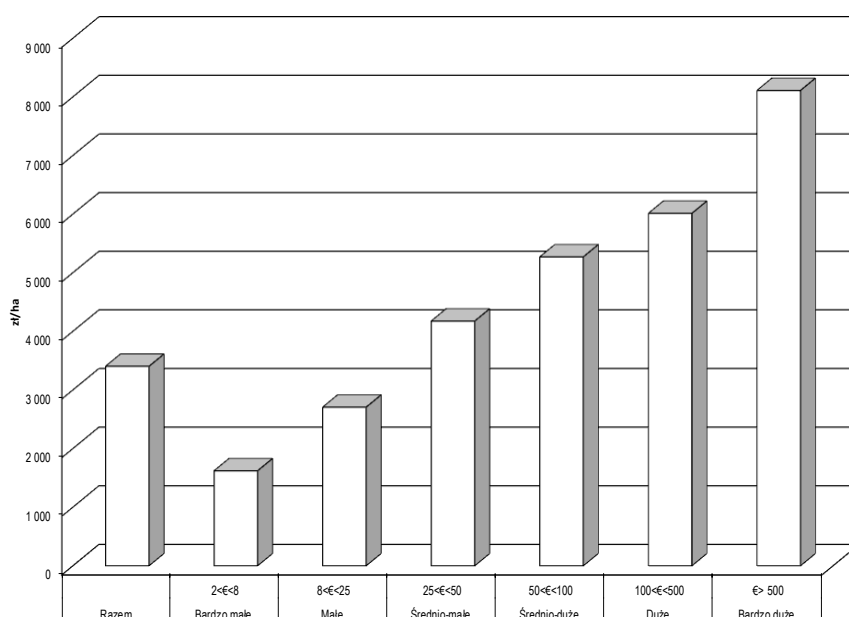
Wartość dodana netto przypadająca na 1 hektar użytków rolnych pozwala określić efektywność gospodarowania w danej grupie gospodarstw. Wartość ta rośnie wraz z wzrostem klasy wielkości ekonomicznej do klasy gospodarstw dużych (od 100 do 500 tys. euro SO), w których wynosiła 4 941 zł/ha – dla porównania w gospodarstwach bardzo małych (od 2 tys. do 8 tys. euro SO) było to ok. 1 535 zł/ha. W gospodarstwach najsilniejszych ekonomicznie (powyżej 500 tys. euro SO) wartość ta osiągnęła poziom 4 436 zł/ha (Wykres 2.2-25).

Wykres 2.2-25 Wartość dodana netto na 1 ha powierzchni użytków rolnych według klas wielkości ekonomicznej

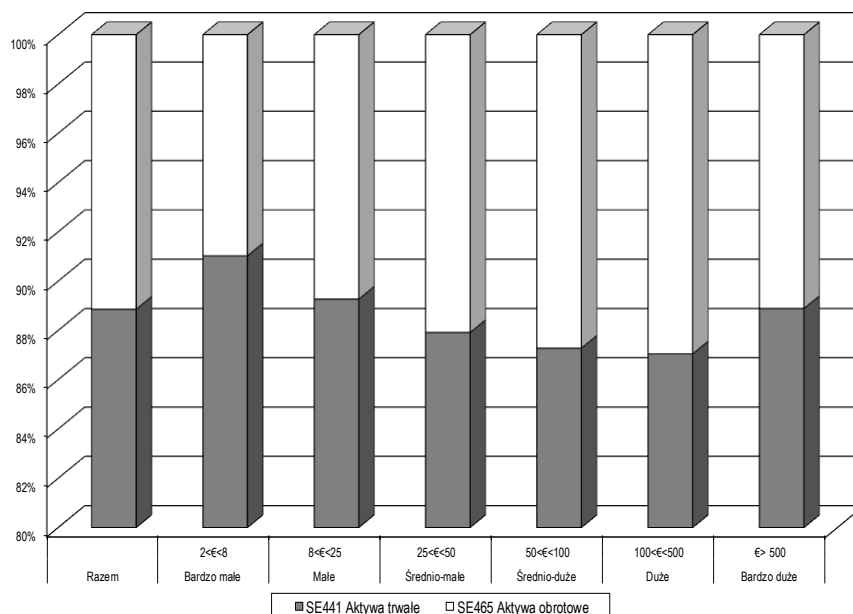
W przypadku dochodu z rodzinnego gospodarstwa rolnego przypadającego na 1 hektar własnych użytków rolnych zależności układają się podobnie jak na wykresie 2.2-25, przy czym wzrost występuje aż do klasy gospodarstw bardzo dużych. Wartość dochodu z rodzinnego gospodarstwa rolnego na 1 ha w gospodarstwach bardzo małych osiągnęła poziom 1 619 zł/ha, natomiast w bardzo dużych 8 108 zł/ha (porównaj: Wykres 2.2-25 i patrz: Wykres 2.2-26).

Wykres 2.2-26 Dochód z rodzinnego gospodarstwa rolnego na 1 ha powierzchni własnych użytków rolnych według klas wielkości ekonomicznej

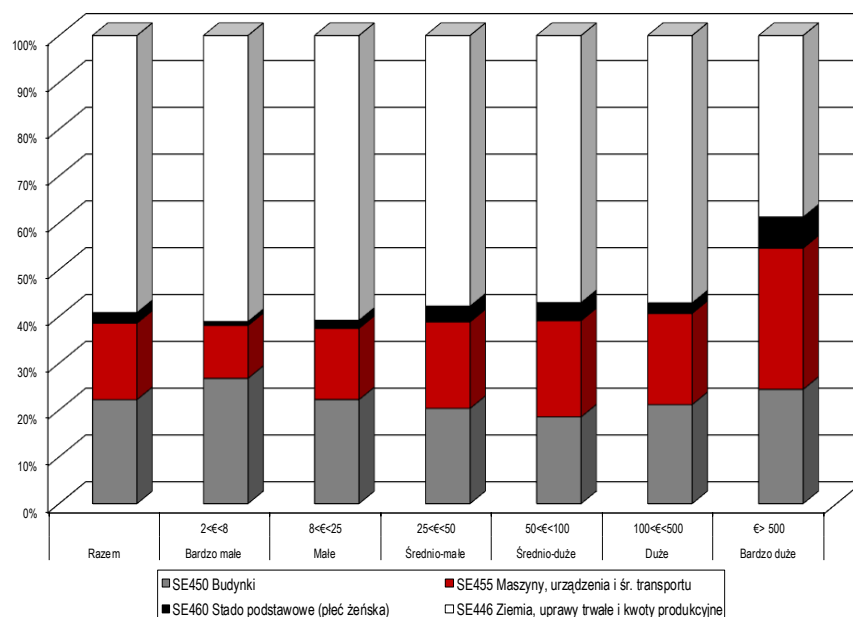
Wraz ze zmianą klasy wielkości ekonomicznej gospodarstw zmianie ulegała również struktura aktywów w gospodarstwach rolnych. Udział aktywów trwałych zmniejszał się wraz ze wzrostem siły ekonomicznej gospodarstwa (z 91% w gospodarstwach bardzo małych do 87% w gospodarstwach dużych) (patrz: Wykres 2.2-27).

Wykres 2.2-27 Struktura aktywów w gospodarstwach rolnych według klas wielkości ekonomicznej

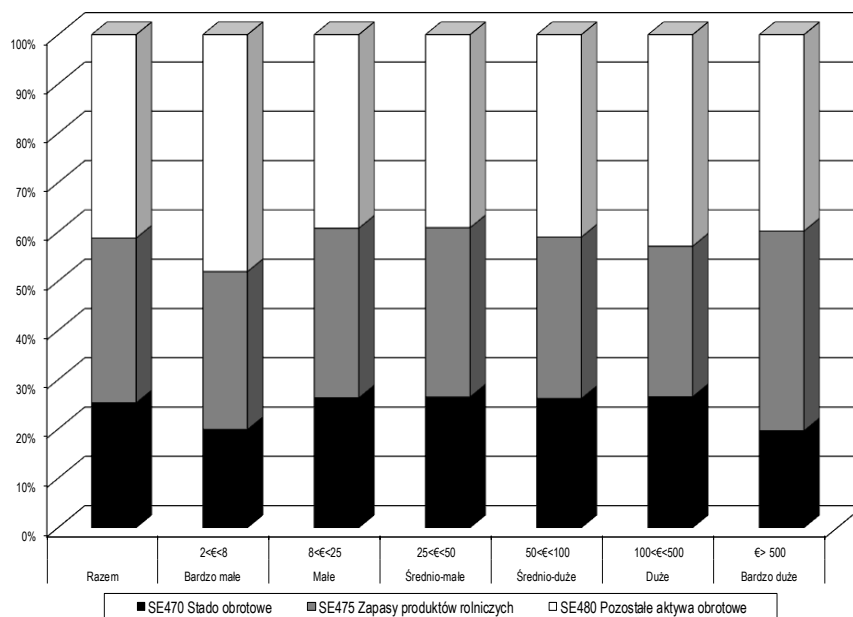
W strukturze aktywów trwałych wszystkich grup gospodarstw dominowały ziemia, uprawy trwałe i kwoty produkcyjne. Udział tych środków w gospodarstwach oscylował w granicach 39% – 61%. Najwyższy udział maszyn, urządzeń i środków transportu (30%) wystąpił w gospodarstwach bardzo dużych, natomiast budynków (27%) w gospodarstwach bardzo małych. Zwierzęta stada podstawowego stanowiły znikomy procent aktywów trwałych (od 1% do 7%) (patrz: Wykres 2.2-28).

Wykres 2.2-28 Struktura aktywów trwałych w gospodarstwach rolnych według klas wielkości ekonomicznej

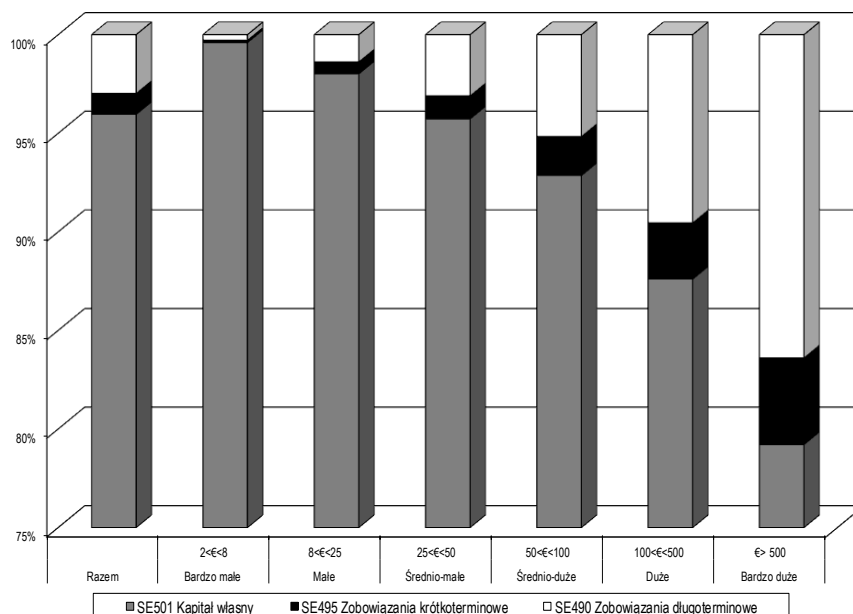
W strukturze aktywów obrotowych gospodarstw do wielkości ekonomicznej 500 tys. euro SO dominowały pozostałe aktywa obrotowe (39%-48%), na które składają się między innymi: należności krótkoterminowe, gotówka w kasie i rachunek bankowy (patrz: Wykres 2.2-29). Udział zapasów wynosił zależnie od grupy 31%-41%, natomiast stada obrotowego 20% - 27%.

Wykres 2.2-29 Struktura aktywów obrotowych w gospodarstwach rolnych według klas wielkości ekonomicznej

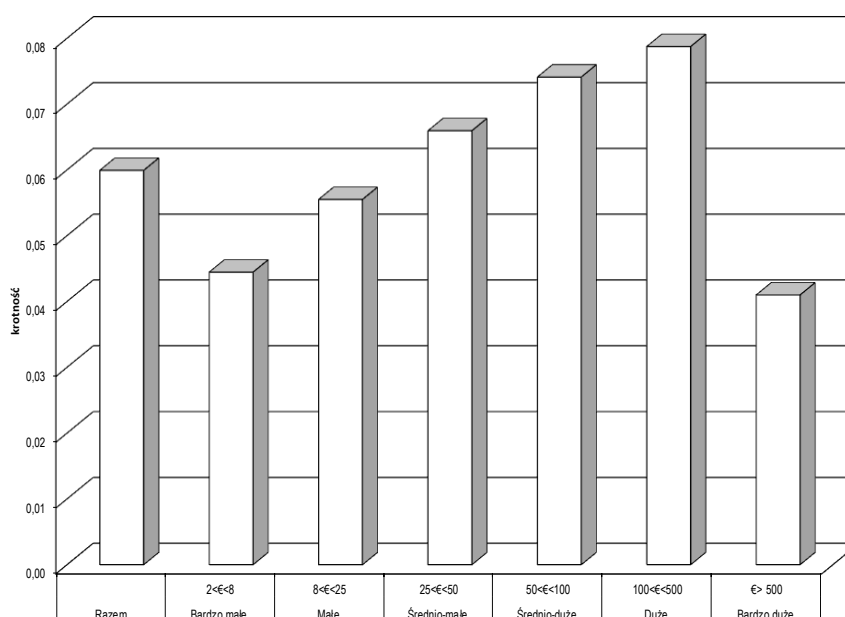
Struktura pasywów wykazywała również silny związek z klasą wielkości ekonomicznej gospodarstw. Udział kapitałów obcych w finansowaniu majątku rósł wraz z wielkością ekonomiczną do 21%. W strukturze zobowiązań we wszystkich gospodarstwach przeważały zobowiązania długoterminowe (patrz: Wykres 2.2-30).

Wykres 2.2-30 Struktura pasywów w gospodarstwach rolnych według klas wielkości ekonomicznej

Relacja przepływów pieniężnych (2) do aktywów ogółem określa stopę zwrotu z zainwestowanego kapitału¹². Wśród prezentowanej zbiorowości najwyższa relacja (0,08) wystąpiła w gospodarstwach dużych. W gospodarstwach bardzo małych oraz bardzo dużych kształtowała się na poziomie 0,04 (patrz: Wykres 2.2-31).

Wykres 2.2-31 Relacja przepływów pieniężnych (2) do aktywów ogółem według klas wielkości ekonomicznej

¹² Przepływ pieniężny (2) ukazuje zdolność gospodarstwa rolnego do samofinansowania swojej działalności i tworzenia oszczędności. Przepływ pieniężny (2) obliczany jest w następujący sposób: Przepływ pieniężny (1) + sprzedaż środków trwałych - zakupy i inwestycje w środkach trwałych + stan zobowiązań na koniec roku - stan zobowiązań na początek roku.

Wnioski

1. Wyniki prezentowane w niniejszym opracowaniu są średnimi ważonymi dla gospodarstw rolnych osób fizycznych prowadzących rachunkowość rolną w ramach Polskiego FADN. W badanej zbiorowości nie występują gospodarstwa o wielkości ekonomicznej poniżej 4 tys. euro Standardowej Produkcji. Wyniki gospodarstw rolnych osób fizycznych są reprezentatywne dla tej grupy gospodarstw z pola obserwacji Polskiego FADN.
2. Analiza gospodarstw rolnych osób fizycznych z pola obserwacji Polskiego FADN pogrupowanych według typów rolniczych wykazała, że w roku 2019 przeciętne gospodarstwa wyspecjalizowane w uprawach polowych, trwałych, w chowie zwierząt trawożernych, a także gospodarstwa mieszane nie wypracowały wartości dodanej netto na osobę pełnozatrudnioną na poziomie przeciętnego rocznego wynagrodzenia w gospodarce narodowej, wynoszącego 39 877 zł. Gospodarstwa te osiągnęły również niższy dochód z rodzinnego gospodarstwa rolnego na osobę pełnozatrudnioną rodziny niż średnie roczne wynagrodzenie. Biorąc pod uwagę klasy wielkości ekonomicznej gospodarstw granicą dla osiągnięcia tak zdefiniowanej sprawności był poziom 25 tys. euro SO. Gospodarstwa bardzo małe i małe (od 2 tys. euro SO do 25 tys. euro SO) nie zdołały osiągnąć wartości dodanej netto na osobę pełnozatrudnioną ani dochodu z rodzinnego gospodarstwa rolnego na pełnozatrudnioną osobę nieopłaconą na poziomie średniego wynagrodzenia.
3. Najwyższy poziom wartości dodanej netto na 1 ha użytków rolnych ogółem, jak i dochodu z rodzinnego gospodarstwa rolnego na 1 ha użytków rolnych własnych osiągnęły gospodarstwa ogrodnicze. Charakteryzowały się one najmniejszą powierzchnią użytków rolnych, przy czym podmioty zajmujące się uprawami pod osłonami, jak też uprawami warzyw w ogrodach towarowych (w zmianowaniu z warzywami) mogły kilkukrotnie pozyskiwać produkcję z tej samej powierzchni użytków rolnych. Z racji prowadzonej działalności otrzymywały one najniższe dopłaty operacyjne w przeliczeniu na gospodarstwo, których udział w dochodzie z rodzinnego gospodarstwa rolnego był na niskim poziomie.
4. Produkcja ogółem w przeliczeniu na 1 ha użytków rolnych, jak i produkcja zwierzęca w przeliczeniu na 1 LU największą wartość wykazała w gospodarstwach specjalizujących się w chowie drobiu. Gospodarstwa te poniosły największe koszty ogółem na 1 ha oraz koszty bezpośrednie produkcji zwierzęcej na 1 LU. Koszt wytworzenia 1 zł produkcji w tych jednostkach wyniósł 0,76 zł. Wartość dodana netto na osobę pełnozatrudnioną oraz dochód z rodzinnego gospodarstwa rolnego na pełnozatrudnioną osobę nieopłaconą były w nich na najwyższym poziomie ze wszystkich badanych grup. Gospodarstwa te charakteryzowały się znacznym udziałem pracy najemnej w nakładach pracy ogółem.

5. Gospodarstwa specjalizujące się w uprawach trwałych pod względem wartości produkcji z 1 ha oraz kosztów produkcji na 1 ha użytków rolnych zajmowały 4. miejsce w badanej zbiorowości. Poniosły one natomiast najniższe koszty bezpośrednie ogółem w stosunku do produkcji ogółem. Gospodarstwa te charakteryzowały się najmniejszym udziałem dodzierżawionych użytków rolnych, co niewątpliwie związane jest z charakterem prowadzonej produkcji: zakładanie sadów oraz plantacji jagodowych uzasadnione jest na ziemi, która pozostanie w zarządzaniu przez wiele lat. Gospodarstwa te posiadały również najwyższy udział amortyzacji w wartości dodanej brutto, co również związane jest z rodzajem produkcji.
6. Spośród gospodarstw zajmujących się produkcją zwierzęcą najwyższa produkcja zwierzęca w przeliczeniu na LU wystąpiła w gospodarstwach specjalizujących się w chowie drobiu, a najniższa w typie zwierzęta trawożerne. Gospodarstwa z tej drugiej grupy ponosiły również najniższe koszty bezpośrednie produkcji zwierzęcej na LU oraz najniższe koszty ogółem na 1 ha użytków rolnych, jednak produktywność ziemi była w nich również na najniższym poziomie. Koszt wytworzenia 1 zł produkcji wyniósł 1,05 zł i był najwyższy w analizowanej zbiorowości. Gospodarstwa te osiągnęły najniższą, spośród wszystkich badanych gospodarstw indywidualnych, wartość dodaną netto na 1 ha użytków rolnych ogółem. Charakteryzowały się również najniższą wartością dochodu z rodzinnego gospodarstwa rolnego w przeliczeniu na 1 ha użytków rolnych własnych. Oznacza to, że ważny element ich działalności stanowiły dopłaty operacyjne, które nie tylko tworzyły dochód, ale również współfinansowały bieżącą działalność.
7. Analiza gospodarstw pogrupowanych według klas wielkości ekonomicznej wykazuje na powiązanie wyników osiągniętych przez te gospodarstwa w 2019 roku z ich klasą wielkości ekonomicznej. Wraz ze wzrostem tej klasy do gospodarstw dużych rosta produktywność ziemi, a także zwiększały się koszty produkcji na 1 ha użytków rolnych oraz relacja kosztów bezpośrednich do produkcji ogółem. W gospodarstwach bardzo dużych (powyżej 500 tys. euro SO) nastąpił nieznaczny spadek zarówno produktywności ziemi, jak i kosztów w przeliczeniu na 1 ha, przy czym relacja kosztów bezpośrednich do produkcji ogółem pozostała na poziomie klasy poprzedzającej (gospodarstw dużych).
8. Koszt wytworzenia 1 zł produkcji związany był z klasą wielkości ekonomicznej. Najmniej korzystna sytuacja wystąpiła w gospodarstwach bardzo małych, które na wyprodukowanie 1 zł ponosiły 0,98 zł kosztów ogółem. Wraz ze wzrostem wielkości ekonomicznej relacja ta zmniejszała się, osiągając w gospodarstwach dużych poziom 0,76 zł, po czym w gospodarstwach bardzo dużych nastąpiło zwiększenie tej relacji. W klasie tej koszt wytworzenia 1 zł produkcji wynosił 0,84 i był tym samym wyższy o 0,04 zł niż w gospodarstwach średnio-małych (o wielkości 25 tys. – 50 tys. euro SO).

9. Biorąc pod uwagę wartość dodaną netto na osobę pełnozatrudnioną oraz dochód z rodzinnego gospodarstwa rolnego na nieopłaconą osobę pełnozatrudnioną, gospodarstwa bardzo małe osiągnęły najłabsze wyniki. Gospodarstwa te były najsilniej uzależnione od dopłat operacyjnych – ich relacja do dochodu wynosiła 101%. Wraz ze wzrostem klasy wielkości ekonomicznej rósł dochód z rodzinnego gospodarstwa rolnego na osobę pełnozatrudnioną nieopłaconą oraz wartość dodana netto na osobę pełnozatrudnioną.

EGZEMPLARZ BEZPŁATNY

Druk i oprawa: Dział Wydawnictw IERiGŻ-PIB